

tiques que deriven d'aquesta Llei les infraestructures estatals directament afectades a finalitats de seguretat pública.

Disposició addicional dotzena. *Àrees acústiques d'ús predominantment industrial.*

Reglamentàriament, a les àrees acústiques d'ús predominantment industrial s'han de tenir en compte les singularitats de les activitats industrials per a l'establiment dels objectius de qualitat, respectant en tot cas el principi de proporcionalitat econòmica. Això sense detriment que la contaminació acústica al lloc de treball es regeixi per la normativa sectorial aplicable.

Disposició transitòria primera. *Emissors acústics existents.*

Els emissors acústics existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar al que aquesta disposa abans del dia 30 d'octubre de 2007.

Disposició transitòria segona. *Planejament territorial vigent.*

El planejament territorial general vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha d'adaptar a les seves previsions en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor del seu reglament general de desplegament.

Disposició transitòria tercera. *Zones de servitud acústica.*

Mentre no s'aprovin el mapa acústic o les servituds acústiques procedents de cada una de les infraestructures de competència de l'Administració General de l'Estat, s'entén per zona de servitud acústica d'aquestes el territori inclòs a l'entorn de la infraestructura delimitat pels punts del territori, o corba isofònica, en què es mesurin els objectius de qualitat acústica que siguin aplicables a les àrees acústiques corresponents.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional i caràcter bàsic.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. Se n'exceptuen la disposició addicional cinquena, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a, la disposició addicional sisena, que es fonamenta en l'article 149.1.14a, i els apartats 2 i 3 de l'article 4, les disposicions addicionals segona i tercera i la disposició transitòria tercera, que es dicten d'acord amb l'article 149.1.13a, 20a, 21a i 24a.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les normes de desplegament que requereixi aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Actualització de sancions.*

El Govern, mitjançant un reial decret, pot actualitzar l'import de les sancions pecuniàries tipificades a l'arti-

cle 29.1, d'acord amb la variació anual de l'índex de preus al consum.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir. Madrid, 17 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20977 LLEI 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions. («BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Una part important de l'activitat financera del sector públic es canalitza a través de subvencions, per tal de donar resposta, amb mesures de suport financer, a demandes socials i econòmiques de persones i entitats públiques o privades.

Des de la perspectiva econòmica, les subvencions són una modalitat important de despesa pública i, per tant, s'han d'ajustar a les directrius de la política pressupostària. La política pressupostària actual està orientada pels criteris d'estabilitat i creixement econòmic pactats pels països de la Unió Europea, que, a més, a Espanya han trobat l'expressió normativa en les lleis d'estabilitat pressupostària. Aquesta orientació de la política pressupostària ha seguit un procés de consolidació dels comptes públics fins a l'eliminació del dèficit públic i es proposa mantenir, d'ara endavant, l'equilibri pressupostari.

Aquest procés de consolidació pressupostària no només ha tingut uns efectes vigoritzadors sobre el nostre creixement, sinó que, a més, ha enfortit els nostres fonaments econòmics.

La Llei d'estabilitat pressupostària va atorgar seguretat jurídica i continuïtat en l'aplicació als principis inspiradors de la consolidació pressupostària, va definir l'envolupant de l'activitat financera del sector públic i va introduir canvis en el procediment pressupostari que han millorat substancialment tant la transparència en l'elaboració, l'execució i el control del pressupost com l'assignació i la gestió dels recursos pressupostaris en un horitzó plurianual orientat pels principis d'eficàcia, eficiència i qualitat de les finances públiques.

L'austeritat en la despesa corrent, la millor selecció de les polítiques públiques posant l'èmfasi en les prioritats de despesa, així com l'increment del control i de l'avaluació, han reduït progressivament les necessitats de finançament del sector públic i han ampliat les possibilitats financeres del sector privat, amb efectes dinamitzadors sobre l'activitat, el creixement i el desenvolupament econòmic, i sobre la creació d'ocupació.

Definit el marc general de l'equilibri pressupostari i, en particular, establert un sostre de despesa per a l'Estat—que li impedeix gastar més i l'impelleix a gastar més bé—, és necessari baixar a una esfera microeconòmica per traslladar els principis rectoris de la Llei d'estabilitat pressupostària als diferents components del pressupost.

La Llei general de subvencions té en compte aquesta orientació i suposa un pas més en el procés de perfeccionament i racionalització del nostre sistema econòmic, i s'incorpora en el conjunt de mesures i reformes que s'han instrumentat des que es va iniciar el procés d'obertura i liberalització de l'economia espanyola.

En aquest sentit, s'ha d'assenyalar que les reformes estructurals dels sectors més oligopolitzats, les polítiques per a l'estabilització macroeconòmica i la modernització del sector públic espanyol—inclusa la privatització parcial del sector públic empresarial—han estat totes mesures garants de l'eliminació de mercats captius, cosa que ha creat un entorn de competència lliure, visible i sana, amb els grans beneficis que això genera per a tots els ciutadans.

Un dels principis que regeix la nova Llei general de subvencions, que com ja s'ha assenyalat estan inspirats en els de la Llei d'estabilitat pressupostària, és el de la transparència. Amb aquest objecte, les administracions han de fer públiques les subvencions que concedeixin i, alhora, la Llei estableix l'obligació de formar una base de dades d'àmbit nacional que ha de contenir informació rellevant sobre totes les subvencions concedides.

Aquesta transparència, juntament amb la gran varietat d'instruments que s'articulen en la Llei, redunda de manera directa en un increment dels nivells d'eficiència i eficàcia en la gestió de la despesa pública subvencional. En aquest sentit, el fet que hi hagi més informació sobre les subvencions ha de fer possible eliminar les distorsions i les interferències que puguin afectar el mercat, a més de facilitar la complementarietat i la coherència de les actuacions de les diferents administracions públiques i evitar qualsevol tipus de superposició.

En aquesta línia de millora de l'eficàcia, la Llei estableix igualment la necessitat d'elaborar un pla estratègic de subvencions, que introdueixi una connexió entre els objectius i els efectes que es pretenen aconseguir, amb els costos previsibles i les seves fonts de finançament, per tal d'adequar les necessitats públiques que s'han de cobrir a través de les subvencions amb les previsions de recursos disponibles, amb caràcter previ al seu naixement i de forma plurianual.

Com a element essencial de tancament d'aquest procés, la Llei estableix un sistema de seguiment a través del control i l'avaluació d'objectius, que ha de permetre que les línies de subvencions que no assoleixin el nivell de consecució d'objectius desitjat o que resulti adequat al nivell de recursos invertits puguin ser modificades o substituïdes per altres de més eficaces i eficients o, si s'escau, eliminades.

Des de la perspectiva administrativa, les subvencions són una tècnica de foment de determinats comportaments considerats d'interès general i fins i tot un procediment de col·laboració entre l'Administració pública i els particulars per a la gestió d'activitats d'interès públic.

Hi ha una gran diversitat de subvencions de diferent naturalesa, que es concedeixen mitjançant procediments complexos i, per tant, han de ser objecte d'un seguiment i un control eficaços.

Els recursos econòmics destinats a les subvencions a Espanya han anat creixent progressivament en els últims anys en els pressupostos de les diferents administracions públiques. A més, una gran part de les relacions financeres entre Espanya i la Unió Europea s'instrumenten mitjançant subvencions finançades, totalment o parcialment, amb fons comunitaris, que exigeixen, per tant, la necessària coordinació. D'altra banda, també és necessari observar les directrius emanades dels òrgans de la Unió Europea en matèria d'ajuts públics estatals i els seus efectes en el mercat i la competència.

La millora de la gestió i el seguiment de les subvencions, la correcció de les insuficiències normatives

i el control de les conductes fraudulentas que es poden donar en aquest àmbit són essencials per aconseguir assignacions eficaces i eficients des d'aquesta modalitat de despesa i fer compatible la creixent importància de les polítiques de subvencions amb l'actual orientació de la política pressupostària.

En l'actualitat, aquesta matèria, el règim jurídic de la qual va ser modificat àmpliament per la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, i altres modificacions posteriors, està regulada pels articles 81 i 82 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. Amb aquestes modificacions es va intentar pal·liar, com a mínim en part, la dispersió i l'existència de llacunes en aspectes molt rellevants que tradicionalment han caracteritzat la legislació espanyola sobre subvencions.

Al seu torn, el Tribunal de Comptes i un creixent sector de la doctrina han propugnat l'elaboració d'una llei general de subvencions que resolgui definitivament la situació d'inseguretat jurídica i les llacunes que encara subsisteixen.

Per tant, hi ha una clara consciència de la necessitat de dotar aquest important àmbit d'activitat administrativa d'un règim jurídic propi i específic que permeti superar les insuficiències del que substitueix i prevegi instruments i procediments que assegurin una gestió adequada i un control eficaç de les subvencions. En aquest sentit, la Llei general de subvencions s'adreça a regular amb caràcter general els elements del règim jurídic de les subvencions i conté els aspectes nuclears, generals i fonamentals d'aquest sector de l'ordenament.

D'altra banda, la Llei general de subvencions és un instrument legislatiu de regulació d'una tècnica general d'intervenció administrativa que ha penetrat de manera rellevant en l'àmbit de totes les administracions públiques. L'interès públic demana un tractament homogeni de la relació jurídica subvencional en les diferents administracions públiques.

L'ordenació d'un règim jurídic comú en la relació subvencional constitueix una finalitat nuclear que s'inspira directament en l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, al tenor de la qual l'Estat té la competència exclusiva sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i sobre el procediment administratiu comú.

En virtut de la competència de regulació de les bases del règim jurídic de les administracions públiques, i deixant de banda la competència d'autogovern que tenen les comunitats autònomes, l'Estat pot establir principis i regles bàsiques sobre aspectes organitzatius i de funcionament de totes les administracions públiques, i determinar així els elements essencials que garanteixen un règim jurídic unitari aplicable a totes les administracions públiques (SSTC núm. 32/1981, 227/1988 i 50/1999).

En matèria de procediment administratiu comú, el Tribunal Constitucional no ha reduït l'abast d'aquesta matèria competencial a la regulació del procediment, sinó que en aquest àmbit s'han inclòs els principis i les normes que prescriuen la forma d'elaboració dels actes, els requisits de validesa i eficàcia, els modes de revisió i els mitjans d'execució dels actes administratius, incloent-hi les garanties generals dels particulars al si del procediment (SSTC núm. 227/1988 i 50/1999).

En matèria sancionadora, el Tribunal Constitucional ha assenyalat que les comunitats autònomes tenen potestat sancionadora en les matèries substantives sobre les quals tenen competències i, si s'escau, poden regular les infraccions i sancions atenint-se als principis bàsics de l'ordenament estatal, però sense introduir divergències desraonades o desproporcionades a la fi perseguida

respecte al règim jurídic aplicable en altres parts del territori, per exigències derivades de l'article 149.1.1a de la Constitució (SSTC núm. 87/1985, 102/1985, 137/1986 i 48/1988). Per això ha declarat que es poden regular amb caràcter bàsic, de manera general, els tipus d'il·lícits administratius, els criteris per a la qualificació de la seva gravetat, i els límits màxims i mínims de les sancions corresponents, sense perjudici de la legislació sancionadora que puguin establir les comunitats autònomes, que poden modular tipus i sancions en el marc d'aquelles normes bàsiques (STC núm. 227/1988).

D'acord amb això, constitueix legislació bàsica la definició de l'àmbit d'aplicació de la Llei, les disposicions comunes que defineixen els elements subjectius i objectius de la relació jurídica subvencional, el règim de coordinació de l'actuació de les diferents administracions públiques, determinades normes de gestió i justificació de les subvencions, la invalidesa de la resolució de concessió, les causes i els obligats al reintegrament de les subvencions, el règim material d'infraccions i les regles bàsiques reguladores de les sancions administratives en l'ordre subvencional.

II

Aquesta Llei s'estructura en un títol preliminar i quatre títols més, i conté 69 articles, 22 disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol preliminar conté les disposicions generals sobre la matèria, i estructura, al seu torn, el seu contingut en dos capítols. L'I delimita l'àmbit objectiu i subjectiu de la Llei i el II conté disposicions comunes en les quals s'estableixen els principis inspiradors i els requisits per a l'atorgament de les subvencions, la competència per fer-ho, obligacions de beneficiaris i entitats col·laboradores, així com els requisits per obtenir aquesta condició, aprovació i contingut de les bases reguladores de la subvenció, publicació i informació de les subvencions concedides, entre altres aspectes.

En l'àmbit objectiu d'aplicació de la Llei s'introdueix un element diferenciador que delimita el concepte de subvenció d'altres d'anàlegs: l'afectació dels fons públics lliurats al compliment d'un objectiu, l'execució d'un projecte específic, la realització d'una activitat o l'adopció d'un comportament singular, realitzats o per desenvolupar. Si aquesta afectació existeix, el lliurament de fons té la consideració de subvenció i aquesta Llei hi és aplicable.

Queden fora de l'àmbit objectiu d'aplicació les prestacions del sistema de la Seguretat Social i prestacions anàlogues, que tenen un fonament constitucional propi i una legislació específica, no homologable amb la normativa reguladora de les subvencions. Els beneficis fiscals i els beneficis en la cotització de la Seguretat Social, així com el crèdit oficial, també queden fora de l'àmbit d'aplicació de la Llei perquè no hi ha lliurament de fons públics.

No obstant això, quan l'Administració assumeixi l'obligació de satisfer a l'entitat prestadora tots els interessos o una part, ha de tenir la consideració de subvenció als efectes d'aquesta Llei.

Els crèdits concedits per l'Administració que no tinguin interès o amb un interès inferior al de mercat es regeixen per les disposicions de la Llei que siguin adequades a la seva naturalesa, sempre que no tinguin una normativa específica.

Finalment, la Llei exclou del seu àmbit objectiu els premis que s'atorguin sense la sol·licitud prèvia del beneficiari, així com les subvencions electorals i a partits polítics o grups parlamentaris, perquè aquestes últimes disposen de la seva pròpia regulació, sense perjudici que

es completi el règim establert per la seva pròpia normativa reguladora.

També es determina expressament el caràcter suplementari de la Llei en relació amb la concessió de subvencions establertes en normes de la Unió Europea o en normes nacionals de desplegament o transposició d'aquelles, i s'estableix el règim de responsabilitat financera derivada de la gestió de fons procedents de la Unió Europea.

S'ha considerat necessari introduir en aquesta Llei de manera expressa un conjunt de principis generals que han d'inspirar l'activitat subvencional, incloent-hi un element de planificació, i procurant minimitzar els efectes distorsionadors del mercat que puguin derivar de l'establiment de subvencions. Així mateix, i prenent com a referència la Llei de contractes de les administracions públiques, es recullen els principis que han d'informar la gestió de subvencions (igualtat, publicitat, transparència, objectivitat, eficàcia i eficiència), i els requisits que han de complir necessàriament per procedir a l'atorgament de subvencions i per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora.

S'ha ampliat la relació d'obligacions dels beneficiaris i s'hi ha inclòs de manera expressa les d'índole comptable i registral, per tal de garantir la realització adequada de les actuacions de comprovació i control financer.

Quan en la gestió i la distribució dels fons públics hi participin entitats col·laboradores, s'exigeix, en tot cas, la formalització d'un conveni de col·laboració entre l'entitat col·laboradora i l'òrgan concedent, en el qual s'han de regular les condicions i les obligacions assumides per aquella. En la mateixa Llei es detalla el contingut mínim que han de tenir els convenis de col·laboració.

Quan l'entitat col·laboradora sigui una entitat de dret privat, la seva selecció s'ha de fer d'acord amb els principis de publicitat, concurrència i objectivitat. No obstant això, si els termes en els quals s'acordi la col·laboració estan dins l'objecte del contracte d'assistència tècnica, o de qualsevol altre dels que regula el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, és d'aplicació plena aquesta norma, i no només els principis abans enunciats, tant per a la selecció de l'entitat com per a la determinació del règim jurídic i efectes de la col·laboració.

En relació amb les bases reguladores de la concessió de subvencions, s'amplia notablement el seu contingut mínim, per tal de clarificar i completar adequadament el règim de cada subvenció i facilitar les actuacions posteriors de comprovació i control.

III

El títol I conté les disposicions reguladores dels procediments de concessió i gestió, i n'estructura el contingut en cinc capítols.

El capítol I estableix, com a règim general de concessió, el de concurrència competitiva, un règim que ha de permetre fer efectius els principis inspiradors de l'atorgament de subvencions que preveu la Llei. La proposta de concessió s'ha de formular amb la participació d'un òrgan col·legiat que ha de tenir la composició que determinin les bases reguladores.

En aquest capítol també es preveuen els supòsits en els quals la subvenció es pot concedir de manera directa.

El capítol II regula el procediment de concessió en règim de concurrència competitiva, i dota el procediment d'una gran flexibilitat. Es parteix de la configuració d'un procediment de mínims, compost per les actuacions i tràmits imprescindibles al servei dels principis de gestió abans enunciats, i deixa oberta la possibilitat que les bases reguladores estableixin les fases addicionals que siguin necessàries a la naturalesa, l'objecte o les finalitats de la subvenció.

A fi d'agilitar-ne el procediment, es preveu la possibilitat de substituir la presentació de documentació per una declaració responsable del sol·licitant, sempre que ho prevegi la normativa reguladora. L'acreditació de les dades que conté la declaració s'ha de requerir abans de formular la proposta de resolució del procediment.

Es preveu la possibilitat d'emprar certificats telemàtics o transmissions de dades, d'acord amb el que estableix la normativa reglamentària que reguli la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, cosa que comporta la presentació de la sol·licitud de subvenció, l'autorització a l'òrgan gestor per demanar els certificats que han d'emetre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Amb la mateixa finalitat, en la instrucció del procediment es preveu la possibilitat d'establir una fase de preavaluació de les sol·licituds a efectes de verificar determinades condicions o requisits de caràcter purament administratiu i ajustar la fase d'avaluació, més complexa, únicament als sol·licitants que hagin complert els requisits esmentats.

Es preveu la reformulació de les sol·licituds presentades quan l'import de la subvenció que es proposa sigui inferior al que figura a la sol·licitud i el seu objecte sigui finançar diverses activitats que ha de desenvolupar el sol·licitant. Aquest últim ha de reformular la sol·licitud per adequar-la a la nova quantia i l'ha de remetre, amb la conformitat de l'òrgan instructor, al que sigui competent per resoldre.

El capítol III regula el procediment de concessió directa, aplicable únicament en els casos que preveu la Llei, i caracteritzat per la no-exigència del compliment dels principis de publicitat i concurrència. Quan es tracti de subvencions en les quals s'acrediti la dificultat de convocatòria pública o hi hagi raons excepcionals d'interès públic, social, econòmic o humanitari que la desaconsellin, la competència per aprovar les normes que regulen la concessió directa es reserva al Govern, a proposta del titular del departament interessat.

El capítol IV regula la gestió i la justificació per part del beneficiari i, si s'escau, de l'entitat col·laboradora, de les subvencions concedides. Es preveu expressament la possibilitat del beneficiari de concertar amb tercers l'execució parcial de l'activitat subvencionada, sempre que així ho prevegin les bases reguladores, amb un límit establert en la mateixa Llei, sense perjudici que a les bases reguladores se n'especifiqui un altre de diferent.

En matèria de justificació es preveu l'establiment per la via reglamentària d'un sistema de validació i estampament de justificants de despesa a fi d'evitar comportaments fraudulents i millorar l'eficàcia de les actuacions de comprovació i control.

Aquest capítol també regula les despeses que poden tenir la consideració de subvencionables, així com el límit quantitatiu a partir del qual no poden ser subvencionades: el seu valor de mercat. Aquesta última previsió es completa amb la possibilitat que la Llei reconeix a l'Administració de comprovar els valors declarats pel beneficiari en la justificació de l'ús dels fons.

Finalment, es recull de manera expressa la facultat de l'òrgan concedent de comprovar la realització de l'activitat i el compliment de l'objecte de la subvenció per part del beneficiari, així com la justificació presentada per aquest.

El capítol V, procediment de gestió pressupostària, estableix com a regla general que el pagament de la subvenció exigeix la justificació prèvia per part del beneficiari de la realització de l'objecte de la subvenció, amb la pèrdua del dret al cobrament total o parcial de la

subvenció en cas contrari, així com quan es doni alguna de les causes de reintegrament que preveu la Llei. Tampoc es pot procedir al pagament de la subvenció mentre el beneficiari sigui deutor per resolució de procedència de reintegrament o no estigui al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

A fi de facilitar la realització de l'objecte de la subvenció per part dels beneficiaris, es preveu la possibilitat de fer pagaments a compte i anticipats.

Igualment, es preveu que l'entitat concedent pugui acordar, com a mesura cautelar, la retenció de quantitats pendents d'abonar, quan s'hagi iniciat el procediment de reintegrament respecte al beneficiari o l'entitat col·laboradora. L'adopció d'aquesta mesura cautelar s'ha de sotmetre al règim jurídic que preveu la Llei.

IV

El títol II versa sobre el reintegrament de subvencions i n'estructura el contingut en dos capítols.

El capítol I estableix el règim general de reintegraments. En primer lloc regula els que deriven de la nul·litat de l'acord de concessió i a continuació recull les causes de reintegrament.

D'aquesta regulació cal destacar l'adequació de les causes de reintegrament a les obligacions dels beneficiaris i les entitats col·laboradores.

L'incompliment de la resta de les obligacions, i també la resistència, l'excusa o la negativa a les actuacions de control són causa de reintegrament quan això impossibilita verificar la utilització que s'ha fet dels fons percebuts, o el compliment de la finalitat i de la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat.

Es preveu la possibilitat que el reintegrament es refereixi únicament a una part de la subvenció concedida, sempre que el compliment per part del beneficiari s'aproximi de manera significativa al compliment total.

Aquest capítol es completa amb la regulació de la prescripció del dret de l'Administració per exigir el reintegrament, i conclou amb l'enumeració dels obligats al reintegrament i els responsables: de l'obligació de reintegrar responen no només els beneficiaris i les entitats col·laboradores, sinó també els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, els socis i els participants en el capital d'entitats dissoltes i liquidades, i els hereus o legataris en la forma i en els termes que preveu la Llei.

El capítol II estableix les línies bàsiques del procediment de reintegrament i la competència per exigir-lo, que és en tot cas de l'entitat concedent. En el cas que l'entitat concedent hagi finalitzat el procediment de reintegrament, les quantitats liquidades s'han de tenir en compte a les actuacions que, si s'escau, practiqui la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

V

El títol III està dedicat al control financer de subvencions i introdueix novetats importants per a la consecució d'un control eficaç i que garanteixi els drets de beneficiaris i les entitats col·laboradores.

Aquest títol estableix la competència per a l'exercici del control, els deures i les facultats del personal controlador, l'obligació de col·laboració de beneficiaris, enti-

tats col·laboradores i tercers, les línies bàsiques del procediment de control financer i els efectes dels informes.

S'estableix expressament el deure de col·laboració, que es fa extensiu, en l'àmbit del control financer, no només a beneficiaris i entitats col·laboradores, sinó també a tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o amb la justificació, i es determina, al seu torn, quines són les facultats de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

En l'exercici del control financer, el personal controlador té la consideració d'agent de l'autoritat, i ha de rebre de les autoritats i dels qui en general exerceixen funcions públiques la col·laboració i el suport deguts.

Una vegada iniciat el procediment de control financer, se sotmet a un termini específic amb possibilitat d'ampliació en determinats casos.

Es preveu la documentació de les actuacions de control financer en diligències i informes, i se'ls atorga naturalesa de documents públics, de manera que són prova dels fets que contenen, llevat que se n'acrediti el contrari.

S'adequa la regulació dels procediments de reintegrament i la seva articulació amb el control financer de perceptors de subvencions, de manera que les possibles discrepàncies internes entre l'òrgan de control i els gestors es resolguin internament i no es traslladin als particulars, i es redueixi la càrrega de formulació d'al·legacions a un sol procediment.

VI

Un altre dels objectius que es persegueixen amb aquesta Llei és el de tipificar adequadament les infraccions administratives en matèria de subvencions, incloent-hi una graduació de l'il·lícit administratiu per raó de la conducta punible, i un règim jurídic de sancions d'acord amb la naturalesa de la conducta infractora. A aquest efecte, el títol IV conté el nou règim d'infraccions i sancions en aquesta matèria, i n'estructura el contingut en dos capítols.

El capítol I tipifica les conductes de beneficiaris, entitats col·laboradores i tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació, que són constitutives d'infracció administrativa, i les classifica en lleus, greus o molt greus. També es determina qui és responsable d'aquestes conductes i s'esmenten els casos d'exempció de responsabilitat.

El capítol II estableix les classes de sancions, els criteris de graduació per a la seva concreció, i aquelles que correspon imposar a conductes tipificades com a infraccions, en funció de si són qualificades com a lleus, greus o molt greus. També s'estableix el termini de prescripció d'infraccions i sancions i les causes d'extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions.

Aquest capítol també determina la competència per imposar sancions, que recau en els titulars dels ministeris concedents.

Finalment, aquest capítol especifica, respecte a les sancions pecuniàries, determinats casos de responsabilitat subsidiària i solidària que afecten els administradors de les societats mercantils, o els que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, i els socis i els partícips en el capital d'entitats dissoltes i liquidades en la forma i en els termes que preveu la Llei.

Amb l'aplicació a l'articulat del text dels criteris enunciats en aquesta exposició de motius, es tracta d'aconseguir una llei general de subvencions que respongui adequadament a les necessitats que l'activitat subvencional de les administracions públiques exigeix actualment en els diferents aspectes previstos.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL I

De l'àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte la regulació del règim jurídic general de les subvencions atorgades per les administracions públiques.

Article 2. *Concepte de subvenció.*

1. S'entén per subvenció, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol disposició dinerària realitzada per qualssevol dels subjectes que preveu l'article 3 d'aquesta Llei, a favor de persones públiques o privades, i que compleixi els requisits següents:

- Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris.
- Que el lliurament estigui subjecte al compliment d'un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, la realització d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja efectuats o per efectuar, o la concurrència d'una situació, i el beneficiari ha de complir les obligacions materials i formals que s'hagin establert.
- Que el projecte, l'acció, la conducta o la situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública.

2. No estan compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les aportacions dineràries entre diferents administracions públiques, així com entre l'Administració i els organismes i altres ens públics que en depenen, destinades a finançar globalment l'activitat de cada ens en l'àmbit propi de les seves competències, cas en què és aplicable el que disposa de manera específica la seva normativa reguladora.

3. Tampoc estan compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les aportacions dineràries que, en concepte de quotes, tant ordinàries com extraordinàries, facin les entitats que integren l'Administració local a favor de les associacions a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

4. No tenen caràcter de subvencions els casos següents:

- Les prestacions contributives i no contributives del sistema de la Seguretat Social.
- Les pensions assistencials per vellesa a favor dels espanyols no residents a Espanya, en els termes que estableix la seva normativa reguladora.
- També queden excloses, en la mesura que siguin assimilables al règim de prestacions no contributives del Sistema de Seguretat Social, les prestacions assistencials i els subsidis econòmics a favor d'espanyols no residents a Espanya, així com les prestacions a favor dels afectats pel virus d'immunodeficiència humana i dels discapacitats.
- Les prestacions a favor dels afectats per la síndrome tòxica i els ajuts socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C que regula la Llei 14/2002, de 5 de juny.
- Les prestacions derivades del sistema de classes passives de l'Estat, pensions de guerra, i altres pensions i prestacions per raó d'actes de terrorisme.

f) Les prestacions reconegudes pel Fons de Garantia Salarial.

g) Els beneficis fiscals i beneficis en la cotització a la Seguretat Social.

h) El crèdit oficial, excepte en els supòsits en què l'Administració pública subvencioni al prestatari la totalitat o una part dels interessos o altres contraprestacions de l'operació de crèdit.

Article 3. Àmbit d'aplicació subjectiu.

Les subvencions atorgades per les administracions públiques s'han d'ajustar a les prescripcions d'aquesta Llei.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per administracions públiques:

- L'Administració General de l'Estat.
- Les entitats que integren l'Administració local.
- L'Administració de les comunitats autònomes.

2. També s'han d'ajustar a aquesta Llei les subvencions atorgades pels organismes i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades a qualsevol de les administracions públiques o que en depenguin en la mesura que les subvencions que atorguin siguin conseqüència de l'exercici de potestats administratives.

Són aplicables els principis de gestió que conté aquesta Llei i els d'informació a què fa referència l'article 20 a la resta dels lliuraments dineraris sense contraprestació, que realitzin els ens del paràgraf anterior que es regeixin per dret privat. En tot cas, les aportacions gratuïtes han de tenir una relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els seus estatuts.

3. Els preceptes d'aquesta Llei són aplicables a l'activitat subvencional de les administracions de les comunitats autònomes, i també als organismes públics i les altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o que en depenguin, d'acord amb el que estableix la disposició final primera.

4. Aquesta Llei també és aplicable a les subvencions següents:

a) Les establertes en matèries la regulació plena o bàsica de les quals correspongui a l'Estat i la gestió de les quals sigui competència total o parcial d'altres administracions públiques.

b) Aquelles en la tramitació de les quals intervinguin òrgans de l'Administració General de l'Estat o de les entitats de dret públic vinculades o que en depenen, conjuntament amb altres administracions, quant a les fases del procediment que correspongui gestionar als òrgans esmentats.

Article 4. Exclusions de l'àmbit d'aplicació de la Llei.

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

a) Els premis que s'atorguin sense la sol·licitud prèvia del beneficiari.

b) Les subvencions que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

c) Les subvencions que regula la Llei orgànica 3/1987, de 2 de juliol, de finançament dels partits polítics.

d) Les subvencions als grups parlamentaris de les Cambres de les Corts Generals, en els termes previstos en els reglaments del Congrés dels Diputats i del Senat, així com les subvencions als grups parlamentaris de les assemblees autonòmiques i als grups polítics de les corporacions locals, segons estableixi la seva normativa pròpia.

Article 5. Règim jurídic de les subvencions.

1. Les subvencions es regeixen, en els termes que estableix l'article 3, per aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, les altres normes de dret administratiu i, si manquen, s'hi apliquen les normes de dret privat.

2. Les subvencions que atorguin consorcis, mancomunitats o altres personificacions públiques creades per diverses administracions públiques o organismes o ens que en depenguin, i les subvencions que derivin de convenis formalitzats entre aquestes es regulen d'acord amb el que estableix l'instrument jurídic de creació o el mateix conveni que, en tot cas, s'han d'ajustar a les disposicions que conté aquesta Llei.

Article 6. Règim jurídic de les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea.

1. Les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea es regeixen per les normes comunitàries aplicables en cada cas i per les normes nacionals de desplegament o transposició d'aquelles.

2. Els procediments de concessió i de control de les subvencions que regula aquesta Llei tenen caràcter supletori respecte a les normes d'aplicació directa a les subvencions finançades amb càrrec a fons de la Unió Europea.

Article 7. Responsabilitat financera derivada de la gestió de fons procedents de la Unió Europea.

1. Les administracions públiques o els seus òrgans o entitats gestores que, d'acord amb les seves competències respectives, duguin a terme actuacions de gestió i control dels ajuts finançats per compte del Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària (seccions d'Orientació i Garantia), Fons Europeu de Desenvolupament Regional, Fons Social Europeu, Instrument Financer d'Orientació Pesquera i Fons de Cohesió, així com de qualsevol altre fons comunitari, assumeixen les responsabilitats que derivin d'aquestes actuacions, incloses les que s'esdevinguin per decisions dels òrgans de la Unió Europea, i especialment pel que fa al procés de liquidació de comptes i l'aplicació de la disciplina pressupostària per part de la Comissió Europea.

2. Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat per proposar o coordinar els pagaments dels ajuts de cada fons o instrument, amb l'audiència prèvia de les entitats afectades esmentades a l'apartat anterior, resolen sobre la determinació d'aquestes responsabilitats financeres. Les resolucions s'han de traslladar al Ministeri d'Hisenda perquè s'efectuïn les liquidacions, deduccions o compensacions financeres pertinents que s'hagin d'aplicar a les entitats afectades.

3. Les compensacions financeres que s'hagin de realitzar com a conseqüència de les actuacions assignades a l'apartat anterior les han de dur a terme la Direcció General del Tresor i Política Financera, mitjançant la deducció dels seus imports en els futurs lliuraments que es realitzin per compte dels esmentats fons i instruments financers de la Unió Europea, d'acord amb la naturalesa respectiva de cada un d'ells i amb els procediments que s'estableixin mitjançant ordre conjunta dels ministeris d'Economia i d'Hisenda, amb l'informe previ dels departaments competents.

CAPÍTOL II

Disposicions comunes a les subvencions públiques

Article 8. Principis generals.

1. Els òrgans de les administracions públiques o qualsevol ens que proposin l'establiment de subven-

cions, amb caràcter previ han de concretar en un pla estratègic de subvencions, els objectius i els efectes que es pretenen amb la seva aplicació, el termini necessari per a la seva consecució, els costos previsibles i les seves fonts de finançament, que s'han de supeditar en tot cas al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

2. Quan els objectius que es pretenen aconseguir afectin el mercat, la seva orientació s'ha d'adreçar a corregir errades clarament identificades i els seus efectes han de ser mínimament distorsionadors.

3. La gestió de les subvencions a què es refereix aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb els principis següents:

a) Publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació.

b) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats per l'Administració atorgant.

c) Eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics.

Article 9. *Requisits per a l'atorgament de les subvencions.*

1. En els casos en què, d'acord amb els articles 87 a 89 del Tractat Constitutiu de la Unió Europea, s'hagin de comunicar els projectes per a l'establiment, la concessió o la modificació d'una subvenció, les administracions públiques o qualssevol ens han de comunicar a la Comissió de la Unió Europea els projectes oportuns d'acord amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i en els termes que s'estableixin per reglament, perquè se'n declari la compatibilitat. En aquests casos, no es pot fer efectiva una subvenció mentre no sigui considerada compatible amb el mercat comú.

2. Amb caràcter previ a l'atorgament de les subvencions, s'han d'aprovar les normes que estableixin les bases reguladores de concessió en els termes que estableix aquesta Llei.

3. Les bases reguladores de cada tipus de subvenció s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el diari oficial corresponent.

4. A més, l'atorgament d'una subvenció ha de complir els requisits següents:

a) La competència de l'òrgan administratiu concedent.

b) L'existència de crèdit adequat i suficient per atendre les obligacions de contingut econòmic que deriven de la concessió de la subvenció.

c) La tramitació del procediment de concessió d'acord amb les normes que siguin aplicables.

d) La fiscalització prèvia dels actes administratius de contingut econòmic, en els termes previstos en les lleis.

e) L'aprovació de la despesa per l'òrgan competent per fer-ho.

Article 10. *Òrgans competents per a la concessió de subvencions.*

1. Els ministres i els secretaris d'Estat en l'Administració General de l'Estat, i els presidents o directors dels organismes públics i altres entitats que hagin d'ajustar la seva activitat al dret públic són els òrgans competents per concedir subvencions, en els seus àmbits respectius, amb la consignació pressupostària prèvia per a aquesta finalitat.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per autoritzar la concessió de subvencions d'una quantia superior a 12 milions d'euros és necessari l'acord del

Consell de Ministres o, en el cas que així ho estableixi la normativa reguladora de la subvenció, de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

L'autorització a què es refereix el paràgraf anterior no implica l'aprovació de la despesa, que en tot cas correspon a l'òrgan competent per a la concessió de la subvenció.

3. Les facultats per concedir subvencions, a què es refereix aquest article, poden ser objecte de desconcentració mitjançant real decret acordat en Consell de Ministres.

4. La competència per concedir subvencions a les corporacions locals correspon als òrgans que tinguin atribuïdes aquestes funcions en la legislació de règim local.

Article 11. *Beneficiaris.*

1. Té la consideració de beneficiari de subvencions la persona que hagi d'exercir l'activitat que en va fonamentar l'atorgament o que estigui en la situació que en legitimi la concessió.

2. Quan el beneficiari sigui una persona jurídica, i sempre que ho prevegin les bases reguladores, els membres associats del beneficiari que es comprometin a efectuar la totalitat o una part de les activitats que fonamenten la concessió de la subvenció en nom i per compte del primer també tenen la consideració de beneficiaris.

3. Quan es prevegi expressament en les bases reguladores, poden accedir a la condició de beneficiari les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat que, tot i no tenir personalitat jurídica, puguin portar a terme els projectes, les activitats o els comportaments o estiguin en la situació que motiva la concessió de la subvenció.

Quan es tracti d'agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades sense personalitat, s'han de fer constar expressament, tant en la sol·licitud, com en la resolució de concessió, els compromisos d'execució assumits per cada membre de l'agrupació, així com l'import de la subvenció que ha d'aplicar cada un d'ells, que també tenen la consideració de beneficiaris. En qualsevol cas, s'ha de nomenar un representant o apoderat únic de l'agrupació, amb poders suficients per complir les obligacions que, com a beneficiari, corresponen a l'agrupació. No es pot dissoldre l'agrupació fins que hagi transcorregut el termini de prescripció que preveuen els articles 39 i 65 d'aquesta Llei.

Article 12. *Entitats col·laboradores.*

1. És entitat col·laboradora aquella que, actuant en nom i per compte de l'òrgan concedent a tots els efectes relacionats amb la subvenció, lliuri i distribueixi els fons públics als beneficiaris quan així ho estableixin les bases reguladores, o col·labori en la gestió de la subvenció sense que es produeixi el lliurament i la distribució previs dels fons rebuts. Aquests fons, en cap cas, no es consideren integrants del patrimoni.

També tenen aquesta condició els que, havent estat nomenats beneficiaris d'acord amb la normativa comunitària, tinguin encomanades, exclusivament, les funcions esmentades al paràgraf anterior.

2. Poden ser considerades entitats col·laboradores els organismes i altres ens públics, les societats mercantils participades íntegrament o majoritàriament per les administracions públiques, organismes o ens de dret públic i les associacions a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, així com les altres persones jurídiques públiques o privades que compleixin les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin.

3. Les comunitats autònomes i les corporacions locals poden actuar com a entitats col·laboradores de les subvencions concedides per l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics i altres ens que hagin d'ajustar la seva activitat al dret públic. De la mateixa manera, i en els mateixos termes, l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden actuar com a entitats col·laboradores respecte a les subvencions concedides per les comunitats autònomes i les corporacions locals.

Article 13. Requisits per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora.

1. Poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora les persones o entitats que estiguin en la situació que fonamenta la concessió de la subvenció o en les que hi concorrin les circumstàncies previstes a les bases reguladores i a la convocatòria.

2. No poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora de les subvencions que regula aquesta Llei les persones o les entitats en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents, llevat que per la naturalesa de la subvenció ho exceptui la normativa reguladora:

a) Haver estat condemnat mitjançant sentència ferma a la pena de pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajuts públics.

b) Haver sol·licitat la declaració de concurs, haver estat declarats insolvents en qualsevol procediment, estar declarats en concurs, estar subjectes a intervenció judicial o haver estat inhabilitats d'acord amb la Llei concursal sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat a la sentència de qualificació del concurs.

c) Haver donat lloc, per una causa de la qual hagin estat declarats culpables, a la resolució ferma de qualsevol contracte subscrit amb l'Administració.

d) Que la persona física, els administradors de les societats mercantils o els que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, estiguin incursos en algun dels supòsits de la Llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la Nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat; de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, o que es tracti de qualsevol dels càrrecs electius que regula la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en els termes que estableixi aquesta normativa o la normativa autonòmica que reguli aquestes matèries.

e) No estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries o davant la Seguretat Social imposades per les disposicions vigents, en la forma que es determini per reglament.

f) Tenir la residència fiscal en un país o un territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.

g) No estar al corrent de pagament d'obligacions per reintegrament de subvencions en els termes que es determinin per reglament.

h) Haver estat sancionat mitjançant resolució ferma amb la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions segons aquesta Llei o la Llei general tributària.

No poden accedir a la condició de beneficiaris les agrupacions previstes en el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei quan concorri alguna de les prohibicions anteriors en qualsevol dels seus membres.

3. En cap cas no poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora de les subvencions que regula aquesta Llei les associacions incurses en les causes de prohibició que preveuen els apartats 5 i 6 de

l'article 4 de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació.

Tampoc no poden obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora les associacions respecte a les quals s'hagi suspès el procediment administratiu d'inscripció perquè s'hi hagin trobat indicis racionals d'il·licitud penal, en aplicació del que disposa l'article 30.4 de la Llei orgànica 1/2002, mentre no hi recaigui resolució judicial ferma en virtut de la qual es pugui practicar la inscripció al registre corresponent.

4. Les prohibicions que contenen els paràgrafs b), d), e), f) i g) de l'apartat 2 i a l'apartat 3 d'aquest article s'aprecien de manera automàtica i subsisteixen mentre hi concorrin les circumstàncies que, en cada cas, les determinin.

5. Les prohibicions que contenen els paràgrafs a) i h) de l'apartat 2 d'aquest article s'aprecien de manera automàtica. L'abast de la prohibició és el que determini la sentència o resolució ferma. Si hi manca, l'abast es fixa d'acord amb el procediment determinat per reglament, sense que pugui excedir cinc anys en cas que la prohibició no derivi de sentència ferma.

6. L'apreciació i l'abast de la prohibició que conté el paràgraf c) de l'apartat 2 d'aquest article es determina d'acord amb el que estableix l'article 21, en relació amb l'article 20.c) del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2002, de 16 de juny.

7. La justificació per part de les persones o entitats de no estar incursos en les prohibicions per obtenir la condició de beneficiari o entitat col·laboradora, assenyalades als apartats 2 i 3 d'aquest article, es pot fer mitjançant testimoni judicial, certificats telemàtics o transmissions de dades, d'acord amb el que estableix la normativa reglamentària que regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, o certificació administrativa, segons els casos, i quan aquest document no pugui ser expedid per l'autoritat competent, pot ser substituït per una declaració responsable atorgada davant una autoritat administrativa o un notari públic.

Article 14. Obligacions dels beneficiaris.

1. Són obligacions del beneficiari:

a) Complir l'objectiu, executar el projecte, exercir l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de les subvencions.

b) Justificar davant l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, si s'escau, el compliment dels requisits i les condicions, i també la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.

c) Sotmetre's a les actuacions de comprovació, que ha d'efectuar l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, si s'escau, i qualsevol altra de comprovació i control financer que puguin dur a terme els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, i aportar tota la informació que li sigui requerida en l'exercici de les actuacions anteriors.

d) Comunicar a l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora l'obtenció d'altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos que financin les activitats subvencionades.

Aquesta comunicació s'ha d'efectuar tan aviat com es conegui i, en tot cas, abans de la justificació de l'aplicació donada als fons percebuts.

e) Acreditar abans de dictar-se la proposta de resolució de concessió que està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social, en la forma que es determini per reglament, i sense perjudici del que estableix la disposició addicional

divuitena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

f) Disposar dels llibres comptables, els registres diligenciats i altres documents degudament auditats en els termes que exigeix la legislació mercantil i sectorial aplicable al beneficiari en cada cas, així com tots els estats comptables i els registres específics que siguin exigits per les bases reguladores de les subvencions, amb la finalitat de garantir l'exercici adequat de les facultats de comprovació i control.

g) Conservar els documents justificatius de l'aplicació dels fons rebuts, inclosos els documents electrònics, mentre puguin ser objecte de les actuacions de comprovació i control.

h) Adoptar les mesures de difusió que conté l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei.

i) Procedir al reintegrament dels fons percebuts en els casos que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

2. La rendició de comptes dels perceptors de subvencions, a què es refereix l'article 34.3 de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, s'instrumenta a través del compliment de l'obligació de justificació a l'òrgan concedent o entitat col·laboradora, si s'escau, de la subvenció, regulada en el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 15. Obligacions de les entitats col·laboradores.

1. Són obligacions de l'entitat col·laboradora:

a) Lliurar als beneficiaris els fons rebuts d'acord amb els criteris establerts en les bases reguladores de la subvenció i en el conveni subscrit amb l'entitat concedent.

b) Comprovar, si s'escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions o els requisits determinants per al seu atorgament, així com la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.

c) Justificar el lliurament dels fons percebuts davant l'òrgan concedent de la subvenció i, si s'escau, lliurar la justificació presentada pels beneficiaris.

d) Sotmetre's a les actuacions de comprovació que respecte a la gestió dels esmentats fons pugui fer l'òrgan concedent, així com qualssevol altres de comprovació i control financer que puguin fer els òrgans de control competents, tant nacionals com comunitaris, i aportar tota la informació que li sigui requerida en l'exercici de les actuacions anteriors.

2. Quan l'Administració General de l'Estat, els seus organismes públics o les comunitats autònomes actuïn com a entitats col·laboradores, les actuacions de comprovació i control a què fa referència el paràgraf d) de l'apartat anterior les han de portar a terme els corresponents òrgans dependents de les mateixes comunitats, sense perjudici de les competències dels òrgans de control comunitaris i de les del Tribunal de Comptes.

Article 16. Conveni de col·laboració.

1. S'ha de formalitzar un conveni de col·laboració entre l'òrgan administratiu concedent i l'entitat col·laboradora en què s'han de regular les condicions i les obligacions assumides per aquesta.

2. El conveni de col·laboració no pot tenir un termini de vigència superior a quatre anys, per bé que s'hi pot preveure la modificació i la pròrroga de comú acord de les parts abans de l'acabament d'aquell, sense que la durada total de les pròrrogues pugui ser superior a la vigència del període inicial i sense que en conjunt la durada total del conveni de col·laboració pugui passar de sis anys.

No obstant això, quan la subvenció tingui per objecte la subsidiació de préstecs, la vigència del conveni es pot prolongar fins a la cancel·lació total dels préstecs.

3. El conveni de col·laboració ha de contenir, com a mínim, els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de la col·laboració i de l'entitat col·laboradora.

b) Identificació de la normativa reguladora especial de les subvencions que gestiona l'entitat col·laboradora.

c) Termini de durada del conveni de col·laboració.

d) Mesures de garantia que s'hagin de constituir a favor de l'òrgan administratiu concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació.

e) Requisits que ha de complir i fer complir l'entitat col·laboradora en les diferents fases del procediment de gestió de les subvencions.

f) En cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, determinació del període de lliurament dels fons a l'entitat col·laboradora i de les condicions de dipòsit dels fons rebuts fins al seu lliurament posterior als beneficiaris.

g) En cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, condicions de lliurament als beneficiaris de les subvencions concedides per l'òrgan administratiu concedent.

h) Forma de justificació per part dels beneficiaris del compliment de les condicions per a l'atorgament de les subvencions i els requisits per a la seva verificació.

i) Termini i forma de la presentació de la justificació de les subvencions aportada pels beneficiaris i, en cas de col·laboració en la distribució dels fons públics, d'acreditació per part de l'entitat col·laboradora del lliurament dels fons als beneficiaris.

j) Determinació dels llibres i registres comptables específics que ha de portar l'entitat col·laboradora per facilitar la justificació adequada de la subvenció i la comprovació del compliment de les condicions establertes.

k) Obligació de reintegrament dels fons en el cas d'incompliment dels requisits i les obligacions establertes per a la concessió de la subvenció i, en tot cas, en els casos que regula l'article 37 d'aquesta Llei.

l) Obligació de l'entitat col·laboradora de sotmetre's a les actuacions de comprovació i control que preveu el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei.

m) Compensació econòmica que, si s'escau, es fixi a favor de l'entitat col·laboradora.

4. Quan les comunitats autònomes o les corporacions locals actuïn com a entitats col·laboradores, l'Administració General de l'Estat o els organismes públics vinculats o que en depenguin han de subscriure amb aquelles els convenis corresponents en els quals s'han de determinar els requisits per a la distribució i el lliurament dels fons, els criteris de justificació i de rendició de comptes.

De la mateixa manera, i en els mateixos termes, s'ha de procedir quan l'Administració General de l'Estat o els organismes públics que hi estan vinculats o que en depenen actuïn com a entitats col·laboradores respecte a les subvencions concedides per les comunitats autònomes o les corporacions locals.

5. Quan les entitats col·laboradores siguin persones subjectes al dret privat, s'han de seleccionar prèviament mitjançant un procediment sotmès als principis de publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació i la col·laboració s'ha de formalitzar mitjançant conveni, llevat que per objecte de la col·laboració hi sigui plenament aplicable el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

El contracte, que ha d'incloure necessàriament el contingut mínim previst a l'apartat 3 d'aquest article, així

com el que sigui preceptiu d'acord amb la normativa reguladora dels contractes administratius, ha de fer menció expressa de la submissió del contractista a la resta de les obligacions que aquesta Llei imposa a les entitats col·laboradores.

Article 17. Bases reguladores de la concessió de les subvencions.

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, així com dels organismes públics i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que hi estan vinculats o que en depenen, els ministres corresponents han d'establir les oportunes bases reguladores de la concessió.

Les bases s'aproven per ordre ministerial, d'acord amb el procediment que preveu l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i amb l'informe previ dels serveis jurídics i de la Intervenció delegada corresponent, i són objecte de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No és necessària la promulgació d'una ordre ministerial quan les normes sectorials específiques de cada subvenció incloguin aquestes bases reguladores amb l'abast que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

2. Les bases reguladores de les subvencions de les corporacions locals s'han d'aprovar en el marc de les bases d'execució del pressupost, a través d'una ordenança general de subvencions o mitjançant una ordenança específica per a les diferents modalitats de subvencions.

3. La norma reguladora de les bases de concessió de les subvencions ha de concretar, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Definició de l'objecte de la subvenció.
- b) Requisits que han de complir els beneficiaris per obtenir la subvenció i, si s'escau, els membres de les entitats que preveu l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei, i la forma i el termini en què s'han de presentar les sol·licituds.
- c) Condicions de solvència i eficàcia que han de complir les persones jurídiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei.
- d) Procediment de concessió de la subvenció.
- e) Criteris objectius d'atorgament de la subvenció i, si s'escau, ponderació d'aquests criteris.
- f) Quantia individualitzada de la subvenció o criteris per a la seva determinació.
- g) Òrgans competents per a l'ordenació, la instrucció i la resolució del procediment de concessió de la subvenció i el termini en què ha de ser notificada la resolució.
- h) Determinació, si s'escau, dels llibres i els registres comptables específics per garantir l'adequada justificació de la subvenció.
- i) Termini i forma de justificació per part del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, si s'escau, del compliment de la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts.
- j) Mesures de garantia que, si s'escau, es consideri necessari constituir a favor de l'òrgan concedent, mitjans de constitució i procediment de cancel·lació.
- k) Possibilitat de fer pagaments anticipats i abonaments a compte, així com el règim de garanties que, si s'escau, han d'aportar els beneficiaris.
- l) Circumstàncies que, com a conseqüència de l'alteració de les condicions tingudes en compte per a la concessió de la subvenció, poden donar lloc a la modificació de la resolució.
- m) Compatibilitat o incompatibilitat amb altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens

públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

n) Criteris de graduació dels possibles incompliments de condicions imposades amb motiu de la concessió de les subvencions. Aquests criteris són aplicables per determinar la quantitat que finalment hagi de percebre el beneficiari o, si s'escau, l'import que ha de reintegrar, i han de respondre al principi de proporcionalitat.

Article 18. Publicitat de les subvencions concedides.

1. Els òrgans administratius concedents han de publicar en el diari oficial corresponent, i en els termes que es fixin per reglament, les subvencions concedides amb expressió de la convocatòria, el programa i el crèdit pressupostari al qual s'imputin, el beneficiari, la quantitat concedida i la finalitat o finalitats de la subvenció.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, la publicitat de les subvencions concedides per entitats locals de menys de 50.000 habitants es pot fer al tauler d'anuncis. A més, quan es tracti d'entitats locals de més de 5.000 habitants, al diari oficial corresponent s'ha de publicar un extracte de la resolució per la qual s'ordena la publicació, i s'hi ha d'indicar els llocs on està exposat el seu contingut íntegre.

3. No és necessària la publicació al diari oficial de l'Administració competent la concessió de les subvencions en els casos següents:

- a) Quan les subvencions públiques tinguin una assignació nominativa en els pressupostos de les administracions, els organismes i altres entitats públiques a què fa referència l'article 3 d'aquesta Llei.
- b) Quan l'atorgament i la quantia, a favor d'un beneficiari concret, siguin imposats en virtut d'una norma de rang legal.
- c) Quan els imports de les subvencions concedides, individualment considerades, siguin d'una quantia inferior als 3.000 euros. En aquest cas, les bases reguladores han de preveure la utilització d'altres procediments que, d'acord amb les seves especials característiques, quantia i nombre, assegurin la publicitat dels beneficiaris.
- d) Quan la publicació de les dades del beneficiari referent a l'objecte de la subvenció pugui ser contrària al respecte i la salvaguarda de l'honor, la intimitat personal i familiar de les persones físiques en virtut del que estableix la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, i hagi estat previst en la seva normativa reguladora.

4. Els beneficiaris han de donar la publicitat adequada del caràcter públic del finançament de programes, activitats, inversions o actuacions de qualsevol tipus que siguin objecte de subvenció, en els termes establerts per reglament.

Article 19. Finançament de les activitats subvencionades.

1. La normativa reguladora de la subvenció pot exigir un import de finançament propi per cobrir l'activitat subvencionada. L'aportació de fons propis al projecte o l'acció subvencionada ha de ser acreditada en els termes que preveu l'article 30 d'aquesta Llei.

2. La normativa reguladora de la subvenció ha de determinar el règim de compatibilitat o incompatibilitat per a la percepció d'altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

3. L'import de les subvencions en cap cas pot ser d'una quantia tal que, aïlladament o en concurrència

amb altres subvencions, ajuts, ingressos o recursos, superi el cost de l'activitat subvencionada.

4. Qualsevol alteració de les condicions que s'hagin tingut en compte per a la concessió de la subvenció, i en tot cas l'obtenció concurrent d'altres aportacions fora dels casos que permeten les normes reguladores, pot donar lloc a la modificació de la resolució de concessió, en els termes establerts a la normativa reguladora de la subvenció.

5. Els rendiments financers que es generin pels fons lliurats als beneficiaris incrementen l'import de la subvenció concedida i s'apliquen igualment a l'activitat subvencionada, llevat que, per raons degudament motivades, es disposi el contrari a les bases reguladores de la subvenció.

Aquest apartat no és aplicable en els casos en què el beneficiari sigui una Administració pública.

Article 20. Informació sobre la gestió de subvencions.

1. Els subjectes que preveu l'article 3 d'aquesta Llei han de facilitar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a efectes merament estadístics i informatius i en aplicació de l'article 4.1.c) de la Llei 30/1992, informació sobre les subvencions gestionades per ells, en els termes previstos per reglament, amb l'objecte de formar una base de dades nacional, per donar compliment a l'exigència de la Unió Europea, millorar l'eficàcia, controlar l'acumulació i concurrència de subvencions i facilitar la planificació, el seguiment i les actuacions de control.

2. La base de dades ha de contenir, com a mínim, una referència a les bases reguladores de la subvenció, convocatòries, identificació dels beneficiaris amb la subvenció atorgada i efectivament percebuda, resolucions de reintegrament i sancions imposades. També ha de contenir la identificació de les persones incloses en alguna de les prohibicions que preveu l'article 13 d'aquesta Llei.

3. La cessió de dades de caràcter personal que, en virtut dels apartats precedents, s'ha d'efectuar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat no requereix el consentiment de l'afectat.

4. La informació inclosa a la base de dades nacional té caràcter reservat, i no pot ser cedida o comunicada a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte:

a) La col·laboració amb qualsevol Administració pública per a la lluita contra el frau en l'obtenció o la percepció d'ajuts o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.

b) La investigació o persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

c) La col·laboració amb les administracions tributària i de la Seguretat Social en l'àmbit de les seves competències.

d) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.

e) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes o òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions.

f) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme en l'exercici de les seves funcions d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.

5. Les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques que tinguin coneixement d'aquestes dades estan obligats al secret professional més estricte i complet respecte a aquestes dades, excepte en els casos esmentats a l'apartat anterior. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que hi puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de secret es considera sempre falta disciplinària molt greu.

Article 21. Règim de garanties.

El règim de les garanties, mitjans de constitució, dipòsit i cancel·lació que hagin de constituir els beneficiaris o les entitats col·laboradores s'ha d'establir per reglament.

TÍTOL I

Procediments de concessió i gestió de les subvencions

CAPÍTOL I

Del procediment de concessió

Article 22. Procediments de concessió.

1. El procediment ordinari de concessió de subvencions es tramita en règim de concurrència competitiva. A efectes d'aquesta Llei, té la consideració de concurrència competitiva el procediment mitjançant el qual la concessió de les subvencions es fa mitjançant la comparació de les sol·licituds presentades, a fi d'establir una prelación entre aquestes d'acord amb els criteris de valoració prèviament fixats en les bases reguladores i en la convocatòria, i adjudicar, amb el límit fixat a la convocatòria dins del crèdit disponible, aquelles que hagin obtingut una valoració més alta en aplicació dels criteris esmentats.

En aquest cas, i sense perjudici de les especialitats que puguin derivar de la capacitat d'autoorganització de les administracions públiques, la proposta de concessió l'ha de formular a l'òrgan concedent un òrgan col·legiat a través de l'òrgan instructor. La composició de l'òrgan col·legiat ha de ser la que estableixin les bases reguladores corresponents.

Excepcionalment, sempre que així es prevegi a les bases reguladores, l'òrgan competent ha de procedir al prorratgeig, entre els beneficiaris de la subvenció, de l'import global màxim destinat a les subvencions.

2. Es poden concedir de manera directa les subvencions següents:

a) Les previstes nominativament en els pressupostos generals de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, en els termes recollits en els convenis i en la normativa reguladora d'aquestes subvencions.

b) Aquelles l'atorgament o la quantia de les quals estigui imposat per l'Administració mitjançant una norma de rang legal, que segueixin el procediment de concessió que els sigui aplicable d'acord amb la seva pròpia normativa.

c) Amb caràcter excepcional, les altres subvencions en les quals s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres de degudament justificades que dificultin la convocatòria pública.

3. No es poden atorgar subvencions per una quantia superior a la que determini la convocatòria.

CAPÍTOL II

Del procediment de concessió en règim de concurrència competitiva

Article 23. Iniciació.

1. El procediment per a la concessió de subvencions s'inicia sempre d'ofici.

2. La iniciació d'ofici es fa sempre mitjançant convocatòria aprovada per l'òrgan competent, que ha de

desenvolupar el procediment per a la concessió de les subvencions convocades segons el que estableix aquest capítol i d'acord amb els principis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i té necessàriament el contingut següent:

- a) Indicació de la disposició que estableixin, si s'escau, les bases reguladores i del diari oficial en el qual està publicada, llevat que en consideració a la seva especificitat aquestes s'incloguin en la mateixa convocatòria.
- b) Crèdits pressupostaris als quals s'imputa la subvenció i quantia total màxima de les subvencions convocades dins els crèdits disponibles o, si manca, la quantia estimada de les subvencions.
- c) Objecte, condicions i finalitat de la concessió de la subvenció.
- d) Expressió que la concessió s'efectua mitjançant un règim de concurrència competitiva.
- e) Requisits per sol·licitar la subvenció i forma d'acreditar-los.
- f) Indicació dels òrgans competents per a la instrucció i la resolució del procediment.
- g) Termini de presentació de sol·licituds, a les quals són aplicables les previsions que conté l'apartat 3 d'aquest article.
- h) Termini de resolució i notificació.
- i) Documents i informacions que s'han d'adjuntar a la petició.
- j) Si s'escau, possibilitat de reformulació de sol·licituds de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.
- k) Indicació de si la resolució exhaureix la via administrativa i, en cas contrari, òrgan davant del qual s'ha d'interposar recurs d'alçada.
- l) Criteris de valoració de les sol·licituds.
- m) Mitjà de notificació o publicació, de conformitat amb el que preveu l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Les sol·licituds dels interessats s'han d'adjuntar als documents i les informacions que determini la norma o convocatòria, llevat que els documents exigits estiguin en poder de qualsevol òrgan de l'Administració actuant, cas en què el sol·licitant es pot acollir al que estableix el paràgraf f) de l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sempre que es faci constar la data i l'òrgan o la dependència en què van ser presentats o, si s'escau, emesos, i quan no hagin transcorregut més de cinc anys des de l'acabament del procediment al qual corresponguin.

En els casos d'impossibilitat material d'obtenir el document, l'òrgan competent pot requerir al sol·licitant la seva presentació o, si no, l'acreditació per altres mitjans dels requisits a què es refereix el document, abans de la formulació de la proposta de resolució.

La presentació telemàtica de sol·licituds i documentació complementària s'ha de fer en els termes previstos a la disposició addicional divuitena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Als efectes del que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional divuitena esmentada, la presentació de la sol·licitud per part del beneficiari comporta a l'òrgan gestor l'autorització per demanar els certificats a emetre per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i per la Tresoreria General de la Seguretat Social.

4. A efectes del que disposen els apartats anteriors, la normativa reguladora de la subvenció pot admetre la substitució de la presentació de determinats documents per una declaració responsable del sol·licitant. En

aquest cas, abans de la proposta de resolució de concessió de la subvenció s'ha de requerir la presentació de la documentació que acrediti la realitat de les dades contingudes en la declaració, en un termini no superior a 15 dies.

5. Si la sol·licitud no compleix els requisits establerts en la norma de convocatòria, l'òrgan competent ha de requerir l'interessat perquè ho esmeni en el termini màxim i improrrogable de 10 dies, amb la indicació que si no ho fa es considerarà que ha desistit de la seva sol·licitud, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 24. Instrucció.

1. La instrucció del procediment de concessió de subvencions correspon a l'òrgan que es designi en la convocatòria.

2. L'òrgan competent per a la instrucció ha de portar a terme d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals s'ha de formular la proposta de resolució.

3. Les activitats d'instrucció comprenen:

a) Petició de tots els informes que consideri necessaris per resoldre o que exigeixin les normes que regulen la subvenció. A la petició, s'hi ha de fer constar, si s'escau, el caràcter determinant dels informes que siguin preceptius. El termini per emetre'ls és de 10 dies, llevat que l'òrgan instructor, atenent les característiques de l'informe sol·licitat o del mateix procediment, en sol·liciti l'emissió en un termini inferior o superior, sense que en aquest últim cas pugui passar de dos mesos.

Quan en el termini assenyalat no s'hagi emès l'informe qualificat per disposició legal expressa com a preceptiu i determinant o, si s'escau, vinculant, es pot interrompre el termini dels tràmits successius.

b) Avaluació de les sol·licituds o peticions, efectuada d'acord amb els criteris, les formes i les prioritats de valoració establerts en la norma reguladora de la subvenció o, si s'escau, en la convocatòria.

La norma reguladora de la subvenció pot preveure la possibilitat d'establir una fase de preavaluació en la qual s'ha de verificar el compliment de les condicions imposades per adquirir la condició de beneficiari de la subvenció.

4. Una vegada avaluades les sol·licituds, l'òrgan col·legiat a què es refereix l'apartat 1 de l'article 22 d'aquesta Llei ha d'emetre informe en el qual es concreti el resultat de l'avaluació efectuada.

L'òrgan instructor, a la vista de l'expedient i de l'informe de l'òrgan col·legiat, ha de formular la proposta de resolució provisional, degudament motivada, que s'ha de notificar als interessats en la forma que estableixi la convocatòria, i s'ha de concedir un termini de 10 dies per presentar alegacions.

Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres alegacions i proves que les adduïdes pels interessats. En aquest cas, la proposta de resolució formulada té el caràcter de definitiva.

Examinades les alegacions adduïdes, si s'escau, pels interessats, s'ha de formular la proposta de resolució definitiva, on ha de constar el sol·licitant o la relació de sol·licitants per als quals es proposa la concessió de la subvenció i la quantia, i també s'hi ha d'especificar l'avaluació i els criteris de valoració que s'han seguit per efectuar-la.

L'expedient de concessió de subvencions ha de contenir l'informe de l'òrgan instructor en què consti que

de la informació que està en el seu poder es desprèn que els beneficiaris compleixen tots els requisits necessaris per accedir-hi.

5. La proposta de resolució definitiva, quan sigui procedent d'acord amb les bases reguladores, s'ha de notificar als interessats que hagin estat proposats com a beneficiaris en la fase d'instrucció, perquè en el termini previst en la normativa comuniquin la seva acceptació.

6. Les propostes de resolució provisional i definitiva no creen cap dret a favor del beneficiari proposat, davant l'Administració, mentre no se li hagi notificat la resolució de concessió.

Article 25. *Resolució.*

1. Una vegada aprovada la proposta de resolució definitiva, i d'acord amb el que preveu l'article 89 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i, si s'escau, en la norma o convocatòria corresponent, l'òrgan competent ha de resoldre el procediment.

2. La resolució s'ha de motivar de conformitat amb el que disposin les bases reguladores de la subvenció i en el procediment han de quedar acreditats, en tot cas, els fonaments de la resolució que s'adopti.

3. La resolució, a més de contenir el sol·licitant o la relació de sol·licitants als quals es concedeix la subvenció, ha de fer constar, si s'escau, de manera expressa, la desestimació de la resta de les sol·licituds.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució del procediment no pot excedir els sis mesos, llevat que una norma amb rang de llei estableixi un termini superior o estigui previst en la normativa de la Unió Europea. El termini es computa a partir de la publicació de la convocatòria corresponent, llevat que aquesta posposi els seus efectes a una data posterior.

En el cas de subvencions tramitades per altres administracions públiques en les quals correspongui la resolució a l'Administració General de l'Estat o a les entitats de dret públic que hi estan vinculades o en depenen, el termini es computa a partir del moment en què l'òrgan atorgant disposi de la proposta o de la documentació que la norma reguladora de la subvenció determini.

5. El venciment del termini màxim sense haver-se notificat la resolució legitima els interessats per entendre desestimada per silenci administratiu la sol·licitud de concessió de la subvenció.

Article 26. *Notificació de la resolució.*

La resolució del procediment s'ha de notificar als interessats d'acord amb el que preveu l'article 58 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La pràctica de la notificació o publicació s'ha d'ajustar a les disposicions que conté l'article 59 de la Llei esmentada.

Article 27. *Reformulació de les sol·licituds.*

1. Quan la subvenció tingui per objecte el finançament d'activitats que ha d'exercir el sol·licitant i l'import de la subvenció de la proposta de resolució provisional sigui inferior al que figura a la sol·licitud presentada, es pot instar al beneficiari, si així ho preveuen les bases reguladores, la reformulació de la sol·licitud per ajustar els compromisos i les condicions a la subvenció atorgable.

2. Una vegada la sol·licitud mereixi la conformitat de l'òrgan col·legiat, s'ha de remetre amb les actuacions a l'òrgan competent perquè dicti la resolució.

3. En qualsevol cas, la reformulació de sol·licituds ha de respectar l'objecte, les condicions i la finalitat de la subvenció, així com els criteris de valoració establerts respecte a les sol·licituds o peticions.

CAPÍTOL III

Del procediment de concessió directa

Article 28. *Concessió directa.*

1. La resolució de concessió i, si s'escau, els convenis a través dels quals es canalitzin aquestes subvencions han d'establir les condicions i els compromisos aplicables de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Els convenis són l'instrument habitual per canalitzar les subvencions previstes nominativament en els pressupostos generals de l'Estat, o en els de les corporacions locals, sense perjudici del que respecte d'això estableixi la normativa reguladora.

2. El Govern ha d'aprovar per real decret, a proposta del ministre competent i amb l'informe previ del Ministeri d'Hisenda, les normes especials reguladores de les subvencions regulades en el paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 22 d'aquesta Llei.

3. El real decret a què fa referència l'apartat anterior s'ha d'ajustar a les previsions que conté aquesta Llei, excepte pel que fa a l'aplicació dels principis de publicitat i concurrència, i ha de contenir com a mínim els aspectes següents:

a) Definició de l'objecte de les subvencions, amb indicació del seu caràcter singular i de les raons que acrediten l'interès públic, social, econòmic o humanitari, i les que justifiquen la dificultat de la convocatòria pública.

b) Règim jurídic aplicable.

c) Beneficiaris i modalitats d'ajuda.

d) Procediment de concessió i règim de justificació de l'aplicació que hagin donat a les subvencions els beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores.

CAPÍTOL IV

Del procediment de gestió i justificació de la subvenció pública

Article 29. *Subcontractació de les activitats subvencionades pels beneficiaris.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que un beneficiari subcontracta quan concerta amb tercers l'execució total o parcial de l'activitat que constitueix l'objecte de la subvenció. Queda fora d'aquest concepte la contractació de les despeses en què hagi d'incórrer el beneficiari per a la realització per si mateix de l'activitat subvencionada.

2. El beneficiari pot subcontractar únicament, totalment o parcialment, l'activitat quan la normativa reguladora de la subvenció ho prevegi. L'activitat subvencionada que el beneficiari subcontracti amb tercers no pot excedir el percentatge que es fixi en les bases reguladores de la subvenció. En cas que la previsió no figuri, el beneficiari pot subcontractar fins a un percentatge que no excedeixi el 50 per cent de l'import de l'activitat subvencionada.

En cap cas es poden subcontractar activitats que, tot i augmentar el cost de l'activitat subvencionada, no aportin valor afegit al contingut de la mateixa activitat.

3. Quan l'activitat concertada amb tercers excedeixi el 20 per cent de l'import de la subvenció i l'import sigui superior a 60.000 euros, la subcontractació està sotmesa al compliment dels requisits següents:

- a) Que el contracte se subscriuï per escrit.
- b) Que la formalització d'aquest l'autoritzi prèviament l'entitat concedent de la subvenció en la forma que determinin les bases reguladores.

4. No es pot fraccionar un contracte per tal de disminuir-ne la quantia i eludir el compliment dels requisits exigits a l'apartat anterior.

5. Els contractistes estan obligats només davant el beneficiari, que assumeix la responsabilitat total de l'execució de l'activitat subvencionada davant l'Administració.

6. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, els beneficiaris són responsables que en l'execució de l'activitat subvencionada concertada amb tercers es respectin els límits que estableixi la normativa reguladora de la subvenció quant a la naturalesa i la quantia de despeses subvencionables, i els contractistes estan subjectes al deure de col·laboració que preveu l'article 46 d'aquesta Llei per permetre l'adequada verificació del compliment dels límits esmentats.

7. El beneficiari no pot concertar l'execució total o parcial de les activitats subvencionades amb:

- a) Persones o entitats incurses en alguna de les prohibicions de l'article 13 d'aquesta Llei.
- b) Persones o entitats que hagin percebut altres subvencions per a la realització de l'activitat objecte de contractació.
- c) Intermediaris o assessors en els quals els pagaments es defineixin com un percentatge de cost total de l'operació, llevat que el pagament estigui justificat amb referència al valor de mercat del treball efectuat o els serveis prestats.
- d) Persones o entitats vinculades amb el beneficiari, llevat que hi concorrin les circumstàncies següents:

1a Que la contractació s'efectuï d'acord amb les condicions normals de mercat.

2a Que s'obtingui l'autorització prèvia de l'òrgan concedent en els termes que fixin les bases reguladores.

e) Persones o entitats sol·licitants d'ajuda o subvenció en la mateixa convocatòria i programa, que no hagin obtingut subvenció perquè no compleixin els requisits o no assolixin la valoració suficient.

Article 30. *Justificació de les subvencions públiques.*

1. La justificació del compliment de les condicions imposades i de la consecució dels objectius previstos en l'acte de concessió de la subvenció s'ha de documentar de la manera que es determini per reglament, i pot tenir la forma de compte justificatiu de la despesa efectuada o acreditar-se la despesa per mòduls o mitjançant la presentació d'estats comptables, segons disposi la normativa reguladora.

2. La rendició del compte justificatiu constitueix un acte obligatori del beneficiari o de l'entitat col·laboradora, en la qual s'han d'incloure, sota responsabilitat del declarant, els justificants de despesa o qualsevol altre document amb validesa jurídica que permetin acreditar el compliment de l'objecte de la subvenció pública. La forma del compte justificatiu i el termini de rendició del mateix compte estan determinats per les bases reguladores corresponents de les subvencions públiques.

A falta de previsió de les bases reguladores, el compte ha d'incloure la declaració de les activitats efectuades que han estat finançades amb la subvenció i el seu cost, amb el desglossament de cada una de les despeses en què s'hagi incorregut, i la seva presentació s'ha de fer,

com a màxim, en el termini de tres mesos des de l'acabament del termini per a la realització de l'activitat.

3. Les despeses s'han d'acreditar mitjançant factures i altres documents de valor probatori equivalent amb validesa en el tràfic jurídic mercantil o amb eficàcia administrativa, en els termes establerts per reglament.

L'acreditació de les despeses també es pot efectuar mitjançant factures electròniques, sempre que compleixin els requisits exigits per a la seva acceptació en l'àmbit tributari.

Per reglament, s'ha d'establir un sistema de validació i estampament de justificants de despesa que permeti el control de la concurrència de subvencions.

4. Quan les activitats hagin estat finançades, a més de la subvenció, amb fons propis o altres subvencions o recursos, s'ha d'acreditar en la justificació l'import, la procedència i l'aplicació d'aquests fons a les activitats subvencionades.

5. En el cas d'adquisició de béns immobles, a més dels justificants que estableix l'apartat 3 d'aquest article, s'hi ha d'aportar el certificat de taxador independent degudament acreditat i inscrit en el registre oficial corresponent.

6. Els membres de les entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei estan obligats a complir els requisits de justificació respecte a les activitats efectuades en nom i per compte del beneficiari, de la manera en què es determina en els apartats anteriors. Aquesta documentació forma part de la justificació que està obligat a lliurar el beneficiari que va sol·licitar la subvenció.

7. Les subvencions que es concedeixin en consideració a la concurrència d'una determinada situació en el receptor no requereixen cap altra justificació que l'acreditació per qualsevol mitjà admissible en dret de la situació esmentada prèviament a la concessió, sense perjudici dels controls que es puguin establir per verificar-ne l'existència.

8. L'incompliment de l'obligació de justificar la subvenció en els termes que estableix aquest capítol o el fet que la justificació sigui insuficient comporta el reintegrament en les condicions que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

Article 31. *Despeses subvencionables.*

1. Es consideren despeses subvencionables, als efectes que preveu aquesta Llei, aquelles que de manera indubtable responguin a la naturalesa de l'activitat subvencionada, i s'efectuïn en el termini establert per les diferents bases reguladores de les subvencions. En cap cas el cost d'adquisició de les despeses subvencionables pot ser superior al valor de mercat.

2. Llevat que hi hagi una disposició expressa en contra a les bases reguladores de les subvencions, es considera despesa efectuada la que hagi estat efectivament pagada anteriorment a l'acabament del període de justificació determinat per la normativa reguladora de la subvenció.

3. Quan l'import de la despesa subvencionable superi la quantia de 30.000 euros en el cas de cost per execució d'obra, o de 12.000 euros en el cas de subministrament de béns d'equip o prestació de serveis per empreses de consultoria o assistència tècnica, el beneficiari ha de sol·licitar com a mínim tres ofertes de diferents proveïdors, amb caràcter previ a la contracció del compromís per a la prestació del servei o el lliurament del bé, llevat que per les característiques especials de les despeses subvencionables no hi hagi en el mercat un nombre suficient d'entitats que el subministrin o el prestin, o llevat que la despesa s'hagi efectuat abans de la sol·licitud de la subvenció.

L'elecció entre les ofertes presentades, que s'han d'aportar en la justificació o, si s'escau, en la sol·licitud de la subvenció, s'ha de fer d'acord amb criteris d'eficiència i economia, i s'han de justificar expressament en una memòria l'elecció quan no recaigui en la proposta econòmica més avantatjosa.

4. En el cas d'adquisició, construcció, rehabilitació i millora de béns inventariables, s'han de seguir les regles següents:

a) Les bases reguladores han de fixar el període durant el qual el beneficiari ha de destinar els béns al fi concret per al qual es va concedir la subvenció, que no pot ser inferior a cinc anys en el cas de béns inscriptibles en un registre públic, ni a dos anys per a la resta de béns.

En el cas de béns inscriptibles en un registre públic, aquesta circumstància s'ha de fer constar en l'escriptura, així com l'import de la subvenció concedida, i aquests aspectes han de ser objecte d'inscripció en el registre públic corresponent.

b) L'incompliment de l'obligació de destí referida en el paràgraf anterior, que es produeix en tot cas amb l'alienació o el gravamen del bé, és causa de reintegrament, en els termes que estableix el capítol II del títol II d'aquesta Llei, i el bé queda afecte al pagament del reintegrament sigui quin sigui el posseïdor, llevat que sigui un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i títol just o en un establiment mercantil o industrial, en cas de béns mobles no inscriptibles.

5. No es considera incomplerta l'obligació de destí a què es refereix l'apartat 4 anterior quan:

a) Si es tracta de béns no inscriptibles en un registre públic, siguin substituïts per altres que serveixin en condicions anàlogues a la fi per a la qual es va concedir la subvenció i aquest ús es mantingui fins a completar el període establert, sempre que la substitució hagi estat autoritzada per l'Administració concedent.

b) Si es tracta de béns inscriptibles en un registre públic, el canvi de destí, alienació o gravamen sigui autoritzat per l'Administració concedent. En aquest cas, l'adquiridor assumeix l'obligació de destí dels béns pel període restant i, en cas d'incompliment d'aquesta obligació, del reintegrament de la subvenció.

6. Les bases reguladores de les subvencions han d'establir, si s'escau, les regles especials que es considerin oportunes en matèria d'amortització dels béns inventariables. No obstant això, el caràcter subvencionable de la despesa d'amortització ha d'estar subjecte a les condicions següents:

a) Que les subvencions no hagin contribuït a la compra dels béns.

b) Que l'amortització es calculi de conformitat amb les normes de comptabilitat generalment acceptades.

c) Que el cost es refereixi exclusivament al període subvencionable.

7. Les despeses financeres, les despeses d'assessoria jurídica o financera, les despeses notariales i registrals, i les despeses pericials per a la realització del projecte subvencionat i les d'administració específiques són subvencionables si estan directament relacionades amb l'activitat subvencionada i són indispensables per a l'adequada preparació o execució d'aquesta, i sempre que així ho prevegin les bases reguladores. Amb caràcter excepcional, les despeses de garantia bancària poden ser subvencionades quan així ho prevegi la normativa reguladora de la subvenció.

En cap cas no són despeses subvencionables:

- a) Els interessos deutors dels comptes bancaris.
- b) Interessos, recàrrecs i sancions administratives i penals.
- c) Les despeses de procediments judicials.

8. Els tributs són despesa subvencionable quan el beneficiari de la subvenció els abona de manera efectiva. En cap cas no es consideren despeses subvencionables els impostos indirectes quan siguin susceptibles de recuperació o compensació, ni els impostos personals sobre la renda.

9. El beneficiari ha d'imputar els costos indirectes a l'activitat subvencionada en la part que raonablement correspongui d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat generalment admeses i, en tot cas, en la mesura que aquests costos corresponguin al període en què efectivament es du a terme l'activitat.

Article 32. *Comprovació de subvencions.*

1. L'òrgan concedent ha de comprovar la justificació adequada de la subvenció, així com la realització de l'activitat i el compliment de la finalitat que determinin la concessió o el gaudi de la subvenció.

2. L'entitat col·laboradora, si s'escau, en nom i per compte de l'òrgan concedent, ha de fer les comprovacions que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei.

Article 33. *Comprovació de valors.*

1. L'Administració pot comprovar el valor de mercat de les despeses subvencionades emprant un o diversos dels mitjans següents:

- a) Preus mitjans de mercat.
- b) Cotitzacions en mercats nacionals i estrangers.
- c) Estimació per referència als valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal.
- d) Dictamen de perits de l'Administració.
- e) Taxació pericial contradictòria.
- f) Qualsevol altres mitjans de prova admesos en dret.

2. El valor comprovat per l'Administració serveix de base per calcular la subvenció i s'ha de notificar, degudament motivat i amb l'expressió dels mitjans i els criteris emprats, juntament amb la resolució de l'acte que conté la liquidació de la subvenció.

3. El beneficiari pot promoure, en tot cas, la taxació pericial contradictòria, en correcció dels altres procediments de comprovació de valors assenyalats a l'apartat 1 d'aquest article, dins el termini del primer recurs que sigui procedent contra la resolució del procediment en el qual l'Administració exerceixi la facultat que preveu l'apartat anterior.

La presentació de la sol·licitud de taxació pericial contradictòria determina la suspensió de l'execució del procediment resolt i del termini per interposar-ne un recurs en contra.

4. Si la diferència entre el valor comprovat per l'Administració i la taxació practicada pel perit del beneficiari és inferior a 120.000 euros i al 10 per cent del valor comprovat per l'Administració, la taxació del perit del beneficiari serveix de base per calcular la subvenció. En cas contrari, s'ha de designar un tercer perit en els termes que es determinin per reglament.

Els honoraris del perit del beneficiari els ha de satisfer aquest. Quan la taxació practicada pel tercer perit sigui inferior al valor justificat pel beneficiari, totes les despeses de la perícia les ha d'abonar aquest i, al contrari, en cas que sigui superior, són a càrrec de l'Administració.

La valoració del tercer perit serveix de base per determinar l'import de la subvenció.

CAPÍTOL V

Del procediment de gestió pressupostària

Article 34. *Procediment d'aprovació de la despesa i pagament.*

1. Amb caràcter previ a la convocatòria de la subvenció o a la seva concessió directa, s'ha d'efectuar l'aprovació de la despesa en els termes que preveuen la Llei general pressupostària o les normes pressupostàries de les altres administracions públiques.

2. La resolució de concessió de la subvenció comporta el compromís de la despesa corresponent.

3. El pagament de la subvenció s'ha de fer amb la justificació prèvia, per part del beneficiari, de la realització de l'activitat, el projecte, l'objectiu o l'adopció del comportament per al qual es va concedir en els termes que estableixi la normativa reguladora de la subvenció.

Es produeix la pèrdua del dret al cobrament total o parcial de la subvenció en cas de falta de justificació o de concurrència d'alguna de les causes que preveu l'article 37 d'aquesta Llei.

4. Quan la naturalesa de la subvenció ho justifiqui, es poden realitzar pagaments a compte. Els abonaments a compte poden suposar la realització de pagaments fraccionats que han de respondre al ritme d'execució de les accions subvencionades, i s'han d'abonar per una quantia equivalent a la justificació presentada.

També es poden fer pagaments anticipats que suposin lliuraments de fons amb caràcter previ a la justificació, com a finançament necessari per poder dur a terme les actuacions inherents a la subvenció. Aquesta possibilitat i el règim de garanties s'han de preveure expressament en la normativa reguladora de la subvenció.

En cap cas es poden fer pagaments anticipats a beneficiaris quan s'hagi sol·licitat la declaració de concurs, hagin estat declarats insolvents en qualsevol procediment, estiguin declarats en concurs, estiguin subjectes a intervenció judicial o hagin estat inhabilitats d'acord amb la Llei concursal sense que hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs, hagin estat declarats en fallida, en concurs de creditors, insolvent fallit en qualsevol procediment o subjecte a intervenció judicial, haver iniciat expedient de quitament i espera o de suspensió de pagaments o presentat sol·licitud judicial de fallida o de concurs de creditors, mentre, si s'escau, no siguin rehabilitats.

La realització de pagaments a compte o pagaments anticipats, així com el règim de garanties, s'han de preveure expressament en la normativa reguladora de la subvenció.

5. No es pot fer el pagament de la subvenció mentre el beneficiari no estigui al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social o sigui deutor per resolució de procedència de reintegrament.

Article 35. *Retenció de pagaments.*

1. Una vegada acordat l'inici del procediment de reintegrament, com a mesura cautelar, l'òrgan concedent pot acordar, a iniciativa pròpia o d'una decisió de la Comissió Europea o a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o de l'autoritat pagadora, la suspensió dels lliuraments de pagament de les quantitats pendents d'abonar al beneficiari o entitat col·laboradora, sense superar, en cap cas, l'import que fixin

la proposta o resolució d'inici de l'expedient de reintegrament, amb els interessos de demora meritats fins aquell moment.

2. La imposició d'aquesta mesura cautelar s'ha d'acordar per resolució motivada, que s'ha de notificar a l'interessat, amb indicació dels recursos pertinents.

3. En tot cas, s'ha de procedir a la suspensió si hi ha indicis racionals que permetin preveure la impossibilitat d'obtenir el rescabament, o si aquest es pot veure frustrat o greument dificultat, i, en especial, si el receptor fa actes d'ocultació, gravamen o disposició dels béns.

4. La retenció de pagaments està subjecta, en qualsevol dels casos anteriors, al règim jurídic següent:

a) Ha de ser proporcional a la finalitat que es pretén aconseguir, i en cap cas s'ha d'adoptar si pot produir efectes de reparació difícil o impossible.

b) S'ha de mantenir fins que es dicti la resolució que exhaureix l'expedient de reintegrament, i no pot superar el període màxim que es fixi per a la tramitació, incloses les prorroques.

c) No obstant el que disposa el paràgraf anterior, s'ha d'aixecar quan desapareguin les circumstàncies que la van originar o quan l'interessat proposi la substitució d'aquesta mesura cautelar per la constitució d'una garantia que es consideri suficient.

TÍTOL II

Del reintegrament de subvencions

CAPÍTOL I

Del reintegrament

Article 36. *Invalidesa de la resolució de concessió.*

1. Són causes de nul·litat de la resolució de concessió:

a) Les indicades a l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

b) La manca o insuficiència de crèdit, de conformitat amb el que estableix l'article 60 de la Llei general pressupostària i les altres normes del mateix caràcter de les administracions públiques subjectes a aquesta Llei.

2. Són causes d'anul·labilitat de la resolució de concessió les altres infraccions de l'ordenament jurídic i, en especial, de les regles que conté aquesta Llei, de conformitat amb el que disposa l'article 63 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Quan l'acte de concessió incorri en algun dels casos esmentats als apartats anteriors, l'òrgan concedent ha de procedir a la revisió d'ofici o, si s'escau, a la declaració de lesivitat i impugnació ulterior, de conformitat amb el que estableixen els articles 102 i 103 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. La declaració judicial o administrativa de nul·litat o anul·lació comporta l'obligació de tornar les quantitats percebudes.

5. No procedeix la revisió d'ofici de l'acte de concessió quan es doni alguna de les causes de reintegrament que preveu l'article següent.

Article 37. Causes de reintegrament.

1. També és procedent el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència de l'interès de demora corresponent des del moment del pagament de la subvenció fins a la data en què s'acordi la procedència del reintegrament, en els casos següents:

a) Obtenció de la subvenció falsejant les condicions requerides per a això o amagant les que ho hagin impedit.

b) Incompliment total o parcial de l'objectiu, de l'activitat, del projecte o la no-adopció del comportament que fonamenten la concessió de la subvenció.

c) Incompliment de l'obligació de justificació o la justificació insuficient, en els termes que estableix l'article 30 d'aquesta Llei, i si s'escau, en les normes reguladores de la subvenció.

d) Incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures de difusió que conté l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei.

e) Resistència, excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de comprovació i control financer que preveuen els articles 14 i 15 d'aquesta Llei, així com l'incompliment de les obligacions comptables, registrals o de conservació de documents quan d'això derivi la impossibilitat de verificar-ne l'ús que se n'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i la regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a aquesta finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

f) Incompliment de les obligacions imposades per l'Administració a les entitats col·laboradores i beneficiaris, així com dels compromisos assumits per aquests, amb motiu de la concessió de la subvenció, sempre que afectin, o es refereixin a la manera com s'han d'aconseguir els objectius, exercir l'activitat, executar el projecte o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de la subvenció.

g) Incompliment de les obligacions imposades per l'Administració a les entitats col·laboradores i beneficiaris, així com dels compromisos assumits per aquests, amb motiu de la concessió de la subvenció, diferents dels anteriors, quan d'això derivi la impossibilitat de verificar la utilització que s'ha fet dels fons percebuts, el compliment de l'objectiu, la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

h) L'adopció, en virtut del que estableixen els articles 87 a 89 del Tractat de la Unió Europea, d'una decisió de la qual derivi una necessitat de reintegrament.

i) En els altres casos previstos en la normativa reguladora de la subvenció.

2. Quan el compliment per part del beneficiari o, si s'escau, l'entitat col·laboradora s'aproximi de manera significativa al compliment total i aquests acreditin una actuació inequívocament tendent a la satisfacció dels seus compromisos, la quantitat que s'ha de reintegrar està determinada per l'aplicació dels criteris enunciats en el paràgraf n) de l'apartat 3 de l'article 17 d'aquesta Llei o, si s'escau, les establertes en la normativa autonòmica reguladora de la subvenció.

3. Igualment, en el cas que preveu l'apartat 3 de l'article 19 d'aquesta Llei ha de procedir al reintegrament de l'excés obtingut sobre el cost de l'activitat subvencionada, així com l'exigència de l'interès de demora corresponent.

Article 38. Naturalesa dels crèdits a reintegrar i dels procediments per a la seva exigència.

1. Les quantitats a reintegrar tenen la consideració d'ingressos de dret públic, i és aplicable per al cobrament el que preveu la Llei general pressupostària.

2. L'interès de demora aplicable en matèria de subvencions és l'interès legal dels diners incrementats en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un altre de diferent.

3. El destí dels reintegraments dels fons de la Unió Europea ha de tenir el tractament que, si s'escau, determini la normativa comunitària.

4. Els procediments per a l'exigència del reintegrament de les subvencions sempre tenen caràcter administratiu.

Article 39. Prescripció.

1. Prescriu al cap de quatre anys el dret de l'Administració a reconèixer o liquidar el reintegrament.

2. Aquest termini es computa, en cada cas:

a) Des del moment en què va vèncer el termini per presentar la justificació per part del beneficiari o l'entitat col·laboradora.

b) Des del moment de la concessió, en el cas que preveu l'apartat 7 de l'article 30.

c) En el cas que s'hagin establert condicions o obligacions que hagin de ser complertes o mantingudes per part del beneficiari o l'entitat col·laboradora durant un període determinat de temps, des del moment en què va vèncer el termini esmentat.

3. El còmput del termini de prescripció s'interromp:

a) Per qualsevol acció de l'Administració efectuada amb coneixement formal del beneficiari o de l'entitat col·laboradora conduent a determinar l'existència d'alguna de les causes de reintegrament.

b) Per la interposició de recursos de qualsevol classe, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació d'una denúncia davant el ministeri fiscal, així com per les actuacions efectuades amb coneixement formal del beneficiari o de l'entitat col·laboradora en el curs dels recursos esmentats.

c) Per qualsevol actuació fefaent del beneficiari o de l'entitat col·laboradora conduent a la liquidació de la subvenció o del reintegrament.

Article 40. Obligats al reintegrament.

1. Els beneficiaris i les entitats col·laboradores, en els casos que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, han de reintegrar la totalitat o una part de les quantitats percebudes més els corresponents interessos de demora, sense perjudici del que disposa el paràgraf b) de l'apartat 5 de l'article 31 d'aquesta Llei en l'àmbit estatal. Aquesta obligació és independent de les sancions que, si s'escau, hi siguin exigibles.

2. Els membres de les persones i les entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei responen solidàriament de l'obligació de reintegrament del beneficiari en relació amb les activitats subvencionades que s'hagin compromès a efectuar.

Responen solidàriament de l'obligació de reintegrament els representants legals del beneficiari quan aquest no tingui capacitat d'obrar.

Responen solidàriament els membres, els participants o els cotitulars de les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 proporcionalment a les participacions respectives, quan es tracti de comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat.

3. Responen subsidiàriament de l'obligació de reintegrament els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, que no duguin a terme els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, adoptin acords que facin possibles els incompliments o consentin el dels qui en depenguin.

Així mateix, els que tinguin la representació legal de les persones jurídiques, d'acord amb les disposicions legals o estatutàries que els siguin aplicables, que hagin cessat en les seves activitats responen subsidiàriament en tot cas de les obligacions de reintegrament d'aquestes.

4. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades, les obligacions de reintegrament pendents s'han de transmetre als socis o partícips en el capital que en responen solidàriament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

5. En cas de defunció de l'obligat al reintegrament, l'obligació de satisfer les quantitats pendents de restitució es transmet als drethavents, sense perjudici del que estableixi el dret civil comú, foral o especial aplicable a la successió per a determinats casos, en particular per al cas d'acceptació de l'herència a benefici d'inventari.

CAPÍTOL II

Del procediment de reintegrament

Article 41. *Competència per a la resolució del procediment de reintegrament.*

1. L'òrgan concedent és competent per exigir del beneficiari o l'entitat col·laboradora el reintegrament de subvencions mitjançant la resolució del procediment que regula aquest capítol, quan aprecii l'existència d'algun dels supòsits de reintegrament de quantitats percebudes que estableix l'article 37 d'aquesta Llei.

2. Si el reintegrament és acordat pels òrgans de la Unió Europea, l'òrgan al qual correspongui la gestió del recurs ha d'executar els acords esmentats.

3. Quan la subvenció hagi estat concedida per la Comissió Europea o una altra institució comunitària i l'obligació de restituir sorgeixi com a conseqüència de l'actuació fiscalitzadora, diferent del control financer de subvencions que regula el títol III d'aquesta Llei, i correspon a les institucions espanyoles habilitades legalment per a la realització d'aquestes actuacions, l'acord de reintegrament l'ha de dictar l'òrgan gestor nacional de la subvenció. Aquest acord es dicta d'ofici o a proposta d'altres institucions i òrgans de l'Administració habilitats legalment per fiscalitzar fons públics.

Article 42. *Procediment de reintegrament.*

1. El procediment de reintegrament de subvencions es regeix per les disposicions generals sobre procediments administratius contingudes en el títol VI de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

2. El procediment de reintegrament de subvencions s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent, o bé per iniciativa pròpia, o bé com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia. També s'inicia a conseqüència de l'informe de control financer emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. En la tramitació del procediment s'ha de garantir, en tot cas, el dret de l'interessat a l'audiència.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució del procediment de reintegrament és de 12 mesos des de la data de l'acord d'iniciació. Aquest termini es pot suspendre i s'ha d'ampliar d'acord amb el que preveuen els apartats 5 i 6 de l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Si transcorre el termini per resoldre sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment, sense perjudici de continuar les actuacions fins al seu acabament i sense que es consideri interrompuda la prescripció per les actuacions realitzades fins a l'acabament del termini esmentat.

5. La resolució del procediment de reintegrament exhaureix la via administrativa.

Article 43. *Coordinació d'actuacions.*

El pronunciament de l'òrgan gestor respecte a l'aplicació dels fons pels perceptors de subvencions s'entén sense perjudici de les actuacions de control financer que siguin competència de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

TÍTOL III

Del control financer de subvencions

Article 44. *Objecte i competència per a l'exercici del control financer de subvencions.*

1. El control financer de subvencions s'ha d'exercir respecte als beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores per raó de les subvencions de l'Administració General de l'Estat, i els organismes i les entitats que hi estan vinculats o que en depenen, atorgades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat o als fons de la Unió Europea.

2. El control financer de subvencions té com a objecte verificar:

a) L'obtenció adequada i correcta de la subvenció per part del beneficiari.

b) El compliment, per part de beneficiaris i entitats col·laboradores, de les obligacions en la gestió i l'aplicació de la subvenció.

c) La justificació adequada i correcta de la subvenció per part de beneficiaris i les entitats col·laboradores.

d) La realitat i la regularitat de les operacions que, d'acord amb la justificació presentada per beneficiaris i entitats col·laboradores, han estat finançades amb la subvenció.

e) El finançament adequat i correcte de les activitats subvencionades, en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 19 d'aquesta Llei.

f) L'existència de fets, circumstàncies o situacions no declarats a l'Administració per beneficiaris i entitats col·laboradores i que puguin afectar el finançament de les activitats subvencionades, l'obtenció, la utilització, el gaudi o la justificació adequats i correctes de la subvenció, així com a la realitat i la regularitat de les operacions que s'hi financen.

3. La competència per exercir el control financer de subvencions correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense perjudici de les funcions que la Constitució i les lleis atribueixin al Tribunal de Comptes i del que disposa l'article 6 d'aquesta Llei.

4. El control financer de subvencions pot consistir en:

a) L'examen de registres comptables, comptes o estats financers i la documentació que els suporti, de beneficiaris i entitats col·laboradores.

b) L'examen d'operacions individualitzades i concretes relacionades o que puguin afectar les subvencions concedides.

c) La comprovació d'aspectes parcials i concrets d'una sèrie d'actes relacionats o que puguin afectar les subvencions concedides.

d) La comprovació material de les inversions finançades.

e) Les actuacions concretes de control que s'hagin de realitzar d'acord amb el que en cada cas estableixi la normativa reguladora de la subvenció i, si s'escau, la resolució de concessió.

f) Qualssevol altres comprovacions que siguin necessàries en consideració a les característiques especials de les activitats subvencionades.

5. El control financer es pot estendre a les persones físiques o jurídiques a les quals estiguin associats els beneficiaris, així com a qualsevol altra persona susceptible de presentar un interès en la consecució dels objectius, en la realització de les activitats, en l'execució dels projectes o en l'adopció dels comportaments.

Article 45. Control financer d'ajuts i subvencions finançades totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris.

1. En els ajuts i les subvencions finançats totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat és l'òrgan competent per establir, d'acord amb la normativa comunitària i nacional vigent, la necessària coordinació de controls; a aquests únics efectes ha de mantenir les relacions necessàries amb els òrgans corresponents de la Comissió Europea, dels ens territorials i de l'Administració General de l'Estat.

2. En els ajuts finançats pel Fons Europeu d'Orientació i de Garantia Agrària, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de fer les tasques assignades al servei específic que preveu l'article 11 del Reglament (CEE) núm. 4045/89 del Consell de les Comunitats Europees, de 21 de desembre de 1989, relatiu als controls, pels estats membres, de les operacions compreses en el sistema de finançament pel Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària (FEOGA), secció Garantia.

Els controls que preveu el Reglament (CEE) núm. 4045/89, els han de fer, d'acord amb les seves competències respectives, els òrgans i les entitats següents d'àmbit nacional i autonòmic:

a) L'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) Els òrgans de control intern de les administracions de les comunitats autònomes.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, com a servei específic per a l'aplicació del reglament esmentat:

a) Elabora els plans anuals de control en coordinació amb els òrgans de control d'àmbit nacional i autonòmic.

b) És l'òrgan encarregat de la relació amb els serveis corresponents de la Comissió de la Unió Europea en l'àmbit del Reglament (CEE) núm. 4045/89, centralitza la informació relativa al seu compliment i elabora l'informe anual sobre la seva aplicació, segons el que preveuen els articles 9.1 i 10.1.

c) Fa els controls previstos en el pla anual quan raons d'ordre territorial o d'una altra índole ho aconsellin.

d) Vetlla per l'aplicació a Espanya, en tots els seus termes, del Reglament (CEE) núm. 4045/89.

3. Els òrgans de control de les administracions públiques, en aplicació de la normativa comunitària, poden dur a terme, a més, controls i verificacions dels procediments de gestió dels diferents òrgans gestors que intervinguin en la concessió i la gestió i el pagament dels ajuts cofinançats amb fons comunitaris que permetin garantir la correcta gestió financera dels fons comunitaris.

4. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat i els òrgans de control financer de la resta de les administracions públiques han d'acreditar davant l'òrgan competent les despeses en les quals hagin incorregut com a conseqüència de la realització de controls financers de fons comunitaris, a efectes del seu finançament d'acord amb el que estableix la normativa comunitària reguladora de despeses subvencionables amb càrrec als fons.

Article 46. Obligació de col·laboració.

1. Els beneficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació estan obligats a prestar col·laboració i a facilitar tota la documentació que els sigui requerida en l'exercici de les funcions de control que corresponen, dins l'àmbit de l'Administració concedent, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les corporacions locals, i també als òrgans que, d'acord amb la normativa comunitària, tinguin atribuïdes funcions de control financer; amb aquesta finalitat tenen les facultats següents:

a) El lliure accés a la documentació objecte de comprovació, inclosos els programes i els arxius en suport informàtic.

b) El lliure accés als locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals s'exerceixi l'activitat subvencionada o es permeti verificar la realitat i regularitat de les operacions finançades amb càrrec a la subvenció.

c) L'obtenció d'una còpia o la retenció de les factures, els documents equivalents o substitutius i de qualsevol altre document relatiu a les operacions en les quals es dedueixin indicis d'incorrecta obtenció, gaudi o destí de la subvenció.

d) El lliure accés a la informació dels comptes bancaris a les entitats financeres on es pugui haver fet el cobrament de les subvencions o amb càrrec als quals es puguin haver realitzat les disposicions dels fons.

2. La negativa al compliment d'aquesta obligació es considera resistència, excusa, obstrucció o negativa als efectes que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, sense perjudici de les sancions que, si s'escau, hi puguin correspondre.

Article 47. Facultats del personal controlador.

1. Els funcionaris de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en l'exercici de les funcions de control financer de subvencions, es consideren agents de l'autoritat.

Tenen aquesta mateixa consideració els funcionaris dels òrgans que tinguin atribuïdes funcions de control financer, d'acord amb la normativa comunitària.

2. Les autoritats, sigui quina sigui la seva naturalesa, així com els caps o els directors d'oficines públiques, organismes autònoms i altres ens de dret públic i els que, en general, exerceixen funcions públiques o exerceixen la seva tasca en les entitats esmentades han de prestar la deguda col·laboració i suport als funcionaris encarregats de fer el control financer de subvencions.

3. Els jutjats i els tribunals han de facilitar a l'Administració, d'ofici o a requeriment d'aquesta, totes les dades amb transcendència en l'aplicació de subvencions que es desprenguin de les actuacions judicials de les quals coneguin, i han de respectar, si s'escau, el secret de les diligències sumarials.

4. El Servei Jurídic de l'Estat ha de prestar l'assistència jurídica que, si s'escau, correspongui als funcionaris que, com a conseqüència de la seva participació en actuacions de control financer de subvencions, siguin objecte de citacions per l'òrgan jurisdiccional.

Article 48. *Deures del personal controlador.*

1. El personal controlador que exerceixi el control financer de subvencions ha de guardar la confidencialitat i el secret respecte als assumptes dels quals conegui per raó de la seva feina.

Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici del control només es poden utilitzar per a les finalitats assignades a aquest, servir de fonament per a l'exigència de reintegrament i, si s'escau, per posar en coneixement dels òrgans competents els fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa, responsabilitat comptable o penal.

2. Quan en la pràctica d'un control financer el funcionari actuant aprecii que els fets acreditats a l'expedient poden ser susceptibles de constituir una infracció administrativa o de responsabilitats comptables o penals, ho ha de posar en coneixement de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat als efectes que, si és procedent, remeti les actuacions a l'òrgan competent per a la iniciació dels procediments oportuns.

Article 49. *Del procediment de control financer.*

1. L'exercici del control financer de subvencions s'ha d'adequar al pla anual d'auditories i les seves modificacions que aprovi anualment la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. S'han de determinar per reglament els casos en què, com a conseqüència de la realització d'un control, es pugui estendre l'àmbit més enllà del previst inicialment en el pla.

No obstant això, no és necessari incloure en el pla d'auditories i actuacions de control financer de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, les comprovacions necessàries que sol·licitin altres estats membres en aplicació de reglaments comunitaris sobre beneficiaris perceptors de fons comunitaris.

2. La iniciació de les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores s'ha de fer mitjançant la notificació a aquests, en la qual s'ha d'indicar la naturalesa i l'abast de les actuacions que s'han d'exercir, la data de personació de l'equip de control que les ha de realitzar, la documentació que al principi s'ha de posar a disposició d'aquest i altres elements que es considerin necessaris. Els beneficiaris i, si s'escau, les entitats col·laboradores han d'estar informats, a l'inici de les actuacions, dels seus drets i les seves obligacions en el curs de les mateixes actuacions. Aquestes actuacions també s'han de comunicar als òrgans gestors de les subvencions.

3. Quan en el desenvolupament del control financer es determini l'existència de circumstàncies que poden donar origen a la devolució de les quantitats percebudes per causes diferents a les previstes a l'article 37, els fets s'han de posar en coneixement de l'òrgan concedent de la subvenció, que ha d'informar sobre les mesures adoptades, i es pot acordar la suspensió del procediment de control financer.

La suspensió del procediment s'ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora.

4. L'acabament de la suspensió, que en tot cas s'ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora, es produeix quan:

a) Una vegada adoptades per l'òrgan concedent les mesures que, al seu judici, siguin oportunes, aquestes s'han de comunicar a l'òrgan de control.

b) Si, transcorreguts tres mesos des de l'acord de suspensió, no s'ha comunicat l'adopció de mesures per part de l'òrgan gestor.

5. Quan en l'exercici de les funcions de control financer es dedueixin indicis d'incorrecta obtenció, destí o justificació de la subvenció percebuda, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot acordar l'adopció de les mesures cautelars que consideri necessàries amb l'objecte d'impedir la desaparició, la destrucció o l'alteració de les factures, els documents equivalents o substitutius i de qualsevol altre document relatiu a les operacions en les quals aquests indicis es manifestin.

Les mesures han de ser proporcionades a la finalitat que es persegueixi. En cap cas s'han d'adoptar les que puguin produir un perjudici difícil o impossible d'esmenar.

6. Les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores finalitzen amb l'emissió dels corresponents informes comprensius dels fets posats de manifest i de les conclusions que en deriven.

Quan l'òrgan concedent, en aplicació del que disposa l'apartat 4 anterior, comuniqui l'inici d'actuacions que puguin afectar la validesa de l'acte de concessió, l'acabament del procediment de control financer de subvencions es produeix mitjançant resolució de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en la qual es declara la improcedència de continuar les actuacions de control, sense perjudici que, una vegada dictada en una resolució que declari la validesa total o parcial de l'acte de concessió, es puguin tornar a iniciar les actuacions.

7. Les actuacions de control financer sobre beneficiaris i, si s'escau, entitats col·laboradores, han de finalitzar en el termini màxim de 12 mesos a comptar de la data de notificació a aquells de l'inici d'aquestes. Aquest termini es pot ampliar, amb l'abast i els requisits que es determinin per reglament, quan en les actuacions concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'actuacions que tinguin una complexitat especial.

b) Quan en el transcurs de les actuacions es descobreixi que el beneficiari o l'entitat col·laboradora han amagat informació o documentació essencial per a un desenvolupament adequat del control.

8. Als efectes del termini que preveu l'apartat anterior, no es computen les dilacions imputables al beneficiari o l'entitat col·laboradora, si s'escau, ni els períodes d'interrupció justificada que s'especifiquin per reglament.

Article 50. *Documentació de les actuacions de control financer.*

1. Les actuacions de control financer es documenten en diligències, per reflectir fets rellevants que es posin de manifest en l'exercici d'aquest, i en informes, que han de tenir el contingut i l'estructura i han de complir els requisits que es determinin per reglament.

2. Els informes s'han de notificar als beneficiaris o a les entitats col·laboradores que hagin estat objecte de control. S'ha de remetre una còpia de l'informe a l'òrgan

gestor que va concedir la subvenció, que assenyali, si s'escau, la necessitat d'iniciar expedients de reintegrament i sancionador.

3. Tant les diligències, com els informes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motivin la formalització, llevat que se n'acrediti el contrari.

Article 51. *Efectes dels informes de control financer.*

1. Quan en l'informe emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat es reculli la procedència de reintegrar la totalitat o una part de la subvenció, l'òrgan gestor ha d'acordar, basant-se en l'informe esmentat i en el termini d'un mes, l'inici de l'expedient de reintegrament, i ho ha de notificar al beneficiari o a l'entitat col·laboradora, que disposa de 15 dies per al·legar el que consideri convenient en defensa seva.

2. L'òrgan gestor ha de comunicar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el termini d'un mes a partir de la recepció de l'informe de control financer la incoació de l'expedient de reintegrament o la discrepància amb la seva incoació, que ha de ser motivada. En aquest últim cas, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot emetre un informe d'actuació adreçat al titular del departament del qual depengui o en el qual estigui adscrit l'òrgan gestor de la subvenció, el qual també s'ha de traslladar a l'òrgan gestor.

El titular del departament, una vegada rebut l'informe esmentat, ha de manifestar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en el termini màxim de dos mesos, la conformitat o disconformitat amb el contingut del mateix informe. La conformitat amb l'informe d'actuació vincula l'òrgan gestor per a la incoació de l'expedient de reintegrament.

En cas de disconformitat, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot elevar l'informe, a través del ministre d'Hisenda, a la consideració:

- a) Del Consell de Ministres, quan la disconformitat es refereixi a un import superior a 12 milions d'euros.
- b) De la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, en la resta dels casos.

La decisió adoptada per qualsevol d'aquests òrgans resol la discrepància.

3. Una vegada iniciat l'expedient de reintegrament i a la vista de les al·legacions presentades o, en qualsevol cas, transcorregut el termini atorgat per fer-ho, l'òrgan gestor les ha de traslladar, juntament amb la seva opinió, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que n'ha d'emetre informe en el termini d'un mes.

La resolució del procediment de reintegrament no es pot separar del criteri recollit a l'informe de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Quan l'òrgan gestor no accepti aquest criteri, amb caràcter previ a la proposta de resolució, ha de plantejar discrepància que ha de ser resolta d'acord amb el procediment que preveu la Llei general pressupostària en matèria de despeses, i el tercer paràgraf de l'apartat anterior.

4. Una vegada dictada resolució, i simultàniament a la notificació, l'òrgan gestor l'ha de trasllar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

5. La formulació de la resolució del procediment de reintegrament amb omissió del tràmit que preveu l'apartat 3 dóna lloc a l'anul·labilitat de la resolució, que pot ser validada mitjançant acord del Consell de Ministres, que també és competent per a la seva revisió d'ofici.

A aquests efectes, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'elevar al Consell de Ministres, a través del ministre d'Hisenda, l'informe relatiu a les resolucions de reintegrament incloses en la causa d'anul·labilitat de què tingui coneixement.

TÍTOL IV

Infraaccions i sancions administratives en matèria de subvencions

CAPÍTOL I

De les infraaccions administratives

Article 52. *Concepte d'infraacció.*

Constitueixen infraaccions administratives en matèria de subvencions les accions i omissions tipificades en aquesta Llei i són sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

Article 53. *Responsables.*

Són responsables de les infraaccions administratives en matèria de subvencions les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com els ens sense personalitat a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei, que per acció o omissió incorrin en els casos tipificats com a infraaccions en aquesta Llei i, en particular, les següents:

- a) Els beneficiaris de subvencions, així com els membres de les persones o entitats que preveuen l'apartat 2 i el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei, en relació amb les activitats subvencionades que s'hagin compromès a realitzar.
- b) Les entitats col·laboradores.
- c) El representant legal dels beneficiaris de subvencions que no tinguin capacitat d'obrar.
- d) Les persones o entitats relacionades amb l'objecte de la subvenció o la seva justificació, obligades a prestar col·laboració i facilitar tota la documentació que sigui requerida en compliment del que disposa l'article 46 d'aquesta Llei.

Article 54. *Supòsits d'exempció de responsabilitat.*

Les accions o omissions tipificades en aquesta Llei no donen lloc a responsabilitat per infraacció administrativa en matèria de subvencions en els casos següents:

- a) Quan els duguin a terme els que no tinguin capacitat d'obrar.
- b) Quan es doni una força major.
- c) Quan derivin d'una decisió col·lectiva, per a qui hagi salvat el seu vot o no hagi assistit a la reunió en què aquella es va prendre.

Article 55. *Concurrencia d'actuacions amb l'ordre jurisdiccional penal.*

1. En els casos en els quals la conducta pugui ser constitutiva de delictes, l'Administració ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'ha d'abstenir de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel ministeri fiscal.

2. La pena imposada per l'autoritat judicial exclou la imposició de sanció administrativa.

3. Si no s'ha estimat l'existència de delictes, l'Administració inicia o continua l'expedient sancionador basant-se en els fets que els tribunals hagin considerat provats.

Article 56. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus els incompliments de les obligacions que recullen aquesta Llei i les bases reguladores de subvencions quan no constitueixin infraccions greus o molt greus i no actuïn com a element de graduació de la sanció. En particular, constitueixen infraccions lleus les conductes següents:

- a) La presentació fora de termini dels comptes justificatius de l'aplicació que es fa als fons percebuts.
- b) La presentació de comptes justificatius inexactes o incomplets.
- c) L'incompliment de les obligacions formals que, no estant previstes de manera expressa a la resta de paràgrafs d'aquest article, siguin assumides com a conseqüència de la concessió de la subvenció, en els termes establerts per reglament.
- d) L'incompliment d'obligacions d'índole comptable o registral, en particular:

1r La inexactitud o omissió d'una o diverses operacions a la comptabilitat i els registres legalment exigits.

2n L'incompliment de l'obligació de portar o conservar la comptabilitat, els registres legalment establerts, els programes i arxius informàtics que els serveixin de suport i els sistemes de codificació utilitzats.

3r Portar comptabilitats diverses que, referides a una mateixa activitat i exercici econòmic, no permetin conèixer la vertadera situació de l'entitat.

4t La utilització de comptes amb un significat diferent del que els correspon, segons la seva naturalesa, que dificulti la comprovació de la realitat de les activitats subvencionades.

e) L'incompliment de les obligacions de conservació de justificants o documents equivalents.

f) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores de les obligacions que estableix l'article 15 d'aquesta Llei que no es prevegin de manera expressa a la resta d'apartats d'aquest article.

g) La resistència, l'obstrucció, l'excusa o la negativa a les actuacions de control financer.

S'entén que es donen aquestes circumstàncies quan el responsable de les infraccions administratives en matèria de subvencions, degudament notificat a aquest efecte, hagi realitzat actuacions tendents a dilatar, entorpir o impedir les actuacions dels funcionaris de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes en l'exercici de les funcions de control financer.

Entre altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa les conductes següents:

1a No aportar o no facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, justificants, assentaments de comptabilitat, programes i arxius informàtics, sistemes operatius i de control i qualsevol altra dada objecte de comprovació.

2a No atendre algun requeriment.

3a La incompareixença, llevat de causa justificada, en el lloc i el temps assenyalat.

4a Negar o impedir indegudament l'entrada o la permanència en locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals hi hagi indicis probatoris per a la correcta justificació dels fons rebuts pel beneficiari o l'entitat col·laboradora o de la realitat i regularitat de l'activitat subvencionada.

5a Les coaccions al personal controlador que faci el control financer.

h) L'incompliment de l'obligació de col·laboració per part de les persones o entitats a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei, quan d'això derivi la impossibilitat

de contrastar la informació facilitada pel beneficiari o l'entitat col·laboradora.

i) Les altres conductes tipificades com a infraccions lleus en la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

Article 57. *Infraccions greus.*

Constitueixen infraccions greus les conductes següents:

a) L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'òrgan concedent o a l'entitat col·laboradora l'obtenció de subvencions, ajuts públics, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, a què es refereix el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei.

b) L'incompliment de les condicions establertes que alteri substancialment les finalitats per a les quals la subvenció va ser concedida.

c) La falta de justificació de la utilització que es fa als fons rebuts una vegada transcorregut el termini establert per a la seva presentació.

d) L'obtenció de la condició d'entitat col·laboradora falsejant els requisits requerits a les bases reguladores de la subvenció o ocultant els que l'hagin impedit.

e) L'incompliment per part de l'entitat col·laboradora de l'obligació de verificar, si s'escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions o els requisits determinants per a l'atorgament de les subvencions, quan en derivi l'obligació de reintegrament.

f) Les altres conductes tipificades com a infraccions greus en la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

Article 58. *Infraccions molt greus.*

Constitueixen infraccions molt greus les conductes següents:

a) L'obtenció d'una subvenció falsejant les condicions requerides per a la seva concessió o amagant les que l'hagin impedit o limitat.

b) La no-aplicació, en tot o en part, de les quantitats rebudes a les finalitats per a les quals la subvenció va ser concedida.

c) La resistència, l'excusa, l'obstrucció o la negativa a les actuacions de control previstes, respectivament, en el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 14 i en el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei, quan d'això derivi la impossibilitat de verificar la utilització que es fa als fons percebuts, o el compliment de la finalitat i de la realitat i regularitat de les activitats subvencionades, o la concurrència de subvencions, ajuts, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualssevol administracions o ens públics o privats, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals.

d) La falta de lliurament, per part de les entitats col·laboradores, quan així s'estableixi, als beneficiaris dels fons rebuts d'acord amb els criteris previstos a les bases reguladores de la subvenció.

e) Les altres conductes tipificades com a infraccions molt greus a la normativa de la Unió Europea en matèria de subvencions.

CAPÍTOL II**De les sancions****Article 59. *Classes de sancions.***

1. Les infraccions en matèria de subvencions se sancionen mitjançant la imposició de sancions pecuniàries i, quan escaigui, de sancions no pecuniàries.

2. Les sancions pecuniàries poden consistir en una multa fixa o proporcional. La sanció pecuniària proporcional s'aplica sobre la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada.

La multa fixa està compresa entre 75 i 6.000 euros i la multa proporcional pot anar del tant al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

La multa pecuniària és independent de l'obligació de reintegrament que preveu l'article 40 d'aquesta Llei i per al seu cobrament també és aplicable el règim jurídic que preveuen per als ingressos de dret públic la Llei general pressupostària o les normes pressupostàries de les restants administracions públiques.

3. Les sancions no pecuniàries, que es poden imposar en cas d'infraccions greus o molt greus, poden consistir en:

a) La pèrdua durant un termini de fins a cinc anys de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de les administracions públiques o altres ens públics.

b) La pèrdua durant un termini de fins a cinc anys de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

c) La prohibició durant un termini de fins a cinc anys per contractar amb les administracions públiques.

Article 60. *Graduació de les sancions.*

1. Les sancions per les infraccions a què es refereix aquest capítol es graduen atenent en cada cas concret:

a) La comissió repetida d'infraccions en matèria de subvencions.

S'entén produïda aquesta circumstància quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció de la mateixa naturalesa, ja sigui greu o molt greu, en virtut de resolució ferma en via administrativa dins els quatre anys anteriors a la comissió de la infracció.

Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 10 i 75 punts.

b) La resistència, la negativa o l'obstrucció a les actuacions de control recollides en el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 14 i en el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei. Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 10 i 75 punts.

c) La utilització de mitjans fraudulents en la comissió d'infraccions en matèria de subvencions.

A aquests efectes, es consideren principalment mitjans fraudulents els següents:

1r Les anomalies substancials en la comptabilitat i en els registres legalment establerts.

2n La utilització de factures, justificants o altres documents falsos o falsejats.

3r La utilització de persones o entitats interposades que dificultin la comprovació de la realitat de l'activitat subvencionada.

Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementa entre 20 i 100 punts.

d) L'ocultació a l'Administració, mitjançant la falta de presentació de la documentació justificativa o la presentació de documentació incompleta o inexacta, de les dades necessàries per a la verificació de l'aplicació que es fa de la subvenció rebuda. Quan concorri aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu o molt

greu, el percentatge de la sanció s'incrementa entre 10 i 50 punts.

e) El retard en el compliment de les obligacions formals.

2. Els criteris de graduació són aplicables simultàniament. El criteri establert al paràgraf e) s'empra exclusivament per a la graduació de les sancions per infraccions lleus.

3. Els criteris de graduació recollits als apartats anteriors no es poden utilitzar per agreujar la infracció quan estiguin continguts en la descripció de la conducta infractora o formin part del mateix il·lícit administratiu.

4. L'import de les sancions lleus imposades a un mateix infractor per cada subvenció no pot passar en el seu conjunt de l'import de la subvenció concedida inicialment.

5. L'import de les sancions greus i molt greus imposades a un mateix infractor per cada subvenció no ha d'excedir en el seu conjunt del triple de l'import de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

Article 61. *Sancions per infraccions lleus.*

1. Cada infracció lleu se sanciona amb una multa de 75 a 900 euros, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. Se sancionen en cada cas amb multa de 150 a 6.000 euros les infraccions següents:

a) La inexactitud o omissió d'una o diverses operacions en la comptabilitat i els registres legalment existents.

b) L'incompliment de l'obligació de portar la comptabilitat o els registres legalment establerts.

c) Portar comptabilitats diverses que, referides a una mateixa activitat, no permetin conèixer la vertadera situació de l'entitat.

d) La utilització de comptes amb significat diferent del que els correspon, segons la seva naturalesa, que dificulti la comprovació de la realitat de les activitats subvencionades.

e) La falta d'aportació de proves i documents requerits pels òrgans de control o la negativa a la seva exhibició.

f) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores de les obligacions que estableix l'article 15 d'aquesta Llei.

g) L'incompliment per part de les persones o entitats subjectes a l'obligació de col·laboració i de facilitar la documentació a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei, quan en derivi la impossibilitat de contrastar la informació facilitada pel beneficiari o l'entitat col·laboradora.

Article 62. *Sancions per infraccions greus.*

1. Les infraccions greus se sancionen amb una multa pecuniària proporcional del tant al doble de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

2. Quan l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció greu representi més del 50 per cent de la subvenció concedida o de les quantitats rebudes per les entitats col·laboradores, i passi de 30.000 euros, i hi concorri alguna de les circumstàncies que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 de l'article 60 d'aquesta Llei, els infractors poden ser sancionats, a més, amb el següent:

a) Pèrdua, durant un termini de fins a tres anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de l'Administració o altres ens públics.

b) Prohibició, durant un termini de fins a tres anys, per formalitzar contractes amb l'Administració o altres ens públics.

c) Pèrdua, durant un termini de fins a tres anys, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

Article 63. Sancions per infraccions molt greus.

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa pecuniària proporcional del doble al triple de la quantitat indegudament obtinguda, aplicada o no justificada o, en el cas d'entitats col·laboradores, dels fons indegudament aplicats o justificats.

No obstant això, no se sancionen les infraccions recollides en els paràgrafs b) i d) de l'article 58 quan els infractors hagin reintegrat les quantitats i els corresponents interessos de demora sense requeriment previ.

2. Quan l'import del perjudici econòmic corresponent a la infracció molt greu passi de 30.000 euros, i hi concorri alguna de les circumstàncies previstes en els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 de l'article 60 d'aquesta Llei, els infractors poden ser sancionats, a més, amb el següent:

a) Pèrdua, durant un termini de fins a cinc anys, de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics i avals de l'Administració o altres ens públics.

b) Prohibició, durant un termini de fins a cinc anys, per subscriure contractes amb l'Administració o altres ens públics.

c) Pèrdua, durant un termini de fins a cinc anys, de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei.

Article 64. Desplegament reglamentari del règim d'infraccions i sancions.

Les disposicions reglamentàries de desplegament poden introduir especificacions o graduacions al quadre de les infraccions o sancions establertes legalment que, sense constituir noves infraccions o sancions, ni alterar la naturalesa o els límits de les que la llei preveu, contribueixin a una identificació més correcta de les conductes o a la determinació més precisa de les sancions corresponents.

Article 65. Prescripció d'infraccions i sancions.

1. Les infraccions prescriuen en el termini de quatre anys a comptar del dia en què la infracció s'hagi comès.

2. Les sancions prescriuen en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà del dia en què hagi adquirit ferma la resolució per la qual es va imposar la sanció.

3. El termini de prescripció s'interromp d'acord amb el que estableix l'article 132 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de l'administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. La prescripció s'aplica d'ofici, sense perjudici que pugui ser sol·licitada la seva declaració per l'interessat.

Article 66. Competència per a la imposició de sancions.

1. Les sancions en matèria de subvencions les acorden i les imposen els ministres o els secretaris d'Estat dels departaments ministerials concedents. En el cas de subvencions concedides per les altres entitats concedents, les sancions les acorden i les imposen els titulars dels ministeris als quals estiguin adscrites.

No obstant això, quan la sanció consisteixi en la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions, ajuts públics

i avals d'Estat, en la prohibició per subscriure contractes amb l'Estat o altres ens públics o en la pèrdua de la possibilitat d'actuar com a entitat col·laboradora en relació amb les subvencions regulades en aquesta Llei, la competència correspon al ministre d'Hisenda.

2. El ministre designa l'instructor del procediment sancionador quan aquesta funció no estigui atribuïda prèviament a cap òrgan administratiu.

3. La competència per imposar sancions a les corporacions locals correspon als òrgans de govern que tinguin atribuïdes aquestes funcions en la legislació de règim local.

Article 67. Procediment sancionador.

1. La imposició de les sancions en matèria de subvencions s'efectua mitjançant expedient administratiu en el qual, en tot cas, s'ha de donar audiència a l'interessat abans de dictar-se l'acord corresponent i que ha de ser tramitat d'acord amb el que disposa el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El procediment s'inicia d'ofici, com a conseqüència de l'actuació de comprovació de l'òrgan concedent o l'entitat col·laboradora, així com de les actuacions de control financer que preveu aquesta Llei.

3. Els acords d'imposició de sancions exhaureixen la via administrativa.

Article 68. Extinció de la responsabilitat derivada de la comissió d'infraccions.

La responsabilitat derivada de les infraccions s'extingeix pel pagament o el compliment de la sanció o per prescripció o per defunció.

Article 69. Responsabilitats.

1. Responen solidàriament de la sanció pecuniària els membres, partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 11 proporcionalment amb les seves participacions respectives, quan es tracti de comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat.

2. Responen subsidiàriament de la sanció pecuniària els administradors de les societats mercantils, o aquells que tinguin la representació legal d'altres persones jurídiques, d'acord amb les disposicions legals o estatutàries que els siguin aplicables, que no duguin a terme els actes necessaris que siguin de la seva incumplència per al compliment de les obligacions infringides, adoptin acords que facin possibles els incompliments o consentin el dels qui en depenen.

3. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, les sancions pendents es transmeten a aquests, que queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat o se'ls hauria hagut d'adjudicar.

4. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, les sancions pendents es transmeten a aquests, que queden obligats solidàriament al seu compliment.

Disposició addicional primera. Informació i coordinació amb el Tribunal de Comptes.

Anualment, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de remetre al Tribunal de Comptes l'informe

sobre el seguiment dels expedients de reintegrament i sancionadors derivats de l'exercici del control financer.

El règim de responsabilitat comptable en matèria de subvencions es regula d'acord amb la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes, i la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes.

Disposició addicional segona. Col·laboració de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat amb altres administracions públiques, en les actuacions de control financer de subvencions.

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en coordinació amb els òrgans de control d'àmbit nacional i autonòmic, ha d'elaborar un pla anual de control del FEOGA-Garantia en el qual s'han d'incloure els controls que han de fer la mateixa Intervenció General, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els òrgans de control intern de les comunitats autònomes.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de coordinar amb els òrgans de control intern de les administracions de les comunitats autònomes l'elaboració del Pla de control de fons estructurals i de cohesió que anualment hagin d'emprendre dins el seu àmbit de competència. Amb la finalitat de remetre'ls a la Comissió de la Unió Europea, formant part del Pla de control de fons estructurals i cohesió de l'Estat membre, aquests plans s'han de remetre a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat abans de l'1 de desembre de l'any anterior a què es refereixin.

2. Les corporacions locals poden sol·licitar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la realització dels controls financers sobre beneficiaris de subvencions concedides per aquests ens, i el procediment de control, reintegrament i el règim d'infraccions i sancions se subjecta al que preveu aquesta Llei.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 45.1, ha de subscriure amb els òrgans de la Comissió Europea els acords administratius de cooperació previstos en la normativa comunitària en matèria de control financer d'ajuts i subvencions finançats totalment o parcialment amb càrrec a fons comunitaris.

Disposició addicional tercera. Control financer de subvencions de la Intervenció General de la Seguretat Social.

El control financer sobre les subvencions concedides per les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social l'exerceix la Intervenció General de la Seguretat Social en els termes que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional quarta. Contractació de la col·laboració per a la realització de controls financers de subvencions amb auditors privats.

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot demanar la col·laboració d'empreses privades d'auditoria per a la realització de controls financers de subvencions en els termes que preveu la Llei general pressupostària.

2. En qualsevol cas, correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat la realització de les actuacions que suposin l'exercici de potestats administratives.

3. La mateixa col·laboració poden demanar les corporacions locals per al control financer de les subvencions que concedeixin, i també queden reservades als seus òrgans de control les actuacions que suposin l'exercici de les potestats administratives.

Disposició addicional cinquena. Ajuts en espècie.

1. Els lliuraments a títol gratuït de béns i drets es regeixen per la legislació patrimonial.

2. No obstant això, aquesta Llei s'aplica, en els termes que es despleguin per reglament, quan l'ajuda consisteixi en el lliurament de béns, drets o serveis l'adquisició dels quals es dugui a terme amb la finalitat exclusiva de lliurar-los a un tercer.

3. En tot cas, l'adquisició se sotmet a la normativa sobre contractació de les administracions públiques.

Disposició addicional sisena. Crèdits concedits per l'Administració a particulars sense interès, o amb un interès inferior al de mercat.

Els crèdits sense interès, o amb un interès inferior al de mercat, concedits pels ens previstos a l'article 3 d'aquesta Llei a particulars es regeixen per la seva normativa específica i, si no, per les prescripcions d'aquesta Llei que siguin adequades a la naturalesa d'aquestes operacions, en particular, els principis generals, requisits i obligacions de beneficiaris i entitats col·laboradores, i procediment de concessió.

Disposició addicional setena. Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

A les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social que integren el sistema de la Seguretat Social els són aplicables les previsions d'aquesta Llei en els mateixos termes que als organismes autònoms.

Disposició addicional vuitena. Subvencions que integren el Programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals.

Les subvencions que integren el Programa de cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals es regeixen per la seva normativa específica, i són d'aplicació supletòria les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició addicional novena. Incentius regionals, ajuts a la mineria i ajuts del pla PIME.

1. Els incentius regionals es regulen per la Llei 50/1985, de 27 de desembre, d'incentius regionals per a la correcció de desequilibris econòmics interterritorials, excepte pel que fa al règim de control financer i a les infraccions i sancions administratives en matèria de subvencions, que es regeixen, respectivament, pel que estableixen els títols III i IV d'aquesta Llei.

Sense perjudici d'això, els òrgans competents en matèria d'incentius regionals, una vegada emès l'informe de control financer per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, poden exercir en tot cas les competències que el Reglament de desplegament de la Llei 50/1985, aprovat pel Reial decret 1535/1987, d'11 de desembre, els atribueix per acordar d'ofici la concessió de pròrrogues per a la completa execució del projecte o per incoar procediment de modificació del projecte inicial.

En qualsevol cas, aquesta Llei s'aplica amb caràcter supletori.

2. En la gestió dels ajuts que correspon a l'Institut per a la Reestructuració de la Minería del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres en execució de la política de reestructuració que té encomanada en l'exercici de les seves funcions, el termini màxim per resoldre i notificar és de sis mesos a partir del tancament de la convocatòria. En aquests casos, el termini

ha de figurar expressament en la norma que reguli la concessió de les subvencions.

3. En el règim d'ajuts i gestió del Pla de consolidació i competitivitat de la petita i mitjana empresa, quan el beneficiari pugui concertar amb tercers, d'acord amb la normativa reguladora, l'execució total o parcial de l'activitat subvencionada, la subcontractació ha d'estar subjecta, si s'escau, i sense necessitat d'autorització de l'entitat concedent, al fet que s'aporti a l'expedient de sol·licitud una relació de contractes subscrits, i quan es tracti de persones o entitats vinculades es presenti amb la sol·licitud de l'ajuda una declaració de vinculació amb tercers.

Disposició addicional desena. Premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa.

Per reglament s'ha d'establir el règim especial aplicable a l'atorgament dels premis educatius, culturals, científics o de qualsevol altra naturalesa, que s'ha d'ajustar al contingut d'aquesta Llei, excepte en els aspectes en els quals, per l'especial naturalesa de les subvencions, no hi sigui aplicable.

Disposició addicional onzena. Procediment de reintegrament de subvencions concedides per l'Institut Nacional d'Ocupació.

No obstant el que estableix l'apartat 5 de l'article 42 d'aquesta Llei, les resolucions dels procediments de reintegrament dictades per l'Institut Nacional d'Ocupació no exhaureixen la via administrativa, i contra aquestes es pot interposar recurs d'alçada en els termes que recull el títol VII de la Llei 20/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció que en fa la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Disposició addicional dotzena. Plans d'aïllament acústic.

Els ajuts que s'estableixin en les declaracions d'impacte ambiental s'apliquen de conformitat amb els requisits, les exigències i les condicions que s'estableixin en aquesta declaració, d'acord amb la seva normativa pròpia.

Disposició addicional tretzena. Plans i programes sectorials.

Els plans i els programes relatius a polítiques públiques sectorials que estiguin previstos en normes legals o reglamentàries tenen la consideració de plans estratègics de subvencions dels regulats a l'apartat 1 de l'article 8 d'aquesta Llei, sempre que recullin el contingut previst en l'esmentat apartat.

Disposició addicional catorzena. Entitats locals.

Els procediments regulats en aquesta Llei s'han d'adaptar per reglament a les condicions d'organització i funcionament de les corporacions locals.

La competència per exercir el control financer de les subvencions concedides per les corporacions locals i els organismes públics que en depenen correspon als òrgans o funcionaris que tinguin atribuït el control financer de la gestió econòmica de les corporacions a què es refereixen els articles 194 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

El que estableix el títol III d'aquesta Llei sobre l'objecte del control financer, l'obligació de col·laboració dels bene-

ficiaris, les entitats col·laboradores i els tercers relacionats amb l'objecte de la subvenció o justificació, així com les facultats i els deures del personal controlador, és aplicable al control financer de les subvencions de les administracions locals.

Disposició addicional quinzena. Justificació de subvencions per entitats públiques estatals.

Per reglament s'ha d'establir el règim simplificat de justificació, comprovació i control de les subvencions percebudes per organismes i ens del sector públic estatal que, d'acord amb la normativa pressupostària, estiguin subjectes a control financer permanent de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense que es puguin exigir altres auditories o controls addicionals.

Disposició addicional setzena. Fundacions del sector públic.

1. Els lliuraments dineraris sense contraprestació que facin les fundacions del sector públic es regeixen pel dret privat, per bé que hi són aplicables els principis de gestió que contenen aquesta Llei i els d'informació a què fa referència l'article 20. En tot cas, les aportacions gratuïtes que facin han de tenir relació directa amb l'objecte de l'activitat contingut en la norma de creació o en els seus estatuts.

2. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren fundacions del sector públic les fundacions en les quals concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es constitueixin amb una aportació majoritària, directa o indirecta, de les administracions públiques, els seus organismes públics o altres entitats del sector públic.

b) Que el seu patrimoni fundacional, amb un caràcter de permanència, estigui format en més d'un 50 per cent per béns o drets aportats o cedits per les entitats esmentades.

Disposició addicional dissetena. Control i avaluació d'objectius.

El control i l'avaluació de resultats derivats de l'aplicació dels plans estratègics a què fa referència l'article 8 d'aquesta Llei la fa la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, i sense perjudici de les competències que atribueix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, als departaments ministerials, organismes i altres ens públics.

Disposició addicional divuitena. Subvencions de cooperació internacional.

1. El Govern ha d'aprovar per real decret, a proposta conjunta dels ministeris d'Afers Exteriors i d'Hisenda, les normes especials reguladores de les subvencions de cooperació internacional.

2. Aquesta regulació s'ha d'adequar amb caràcter general al que estableix aquesta Llei llevat que s'hagin d'exceptuar els principis de publicitat o concurrència o altres aspectes del règim de control, reintegraments o sancions, en la mesura que les subvencions siguin desenvolupament de la política exterior del Govern i resultin

incompatibles amb la naturalesa o els destinataris de les mateixes ajudes.

Disposició addicional dinovena. *Règim aplicable al Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya es regeix en la matèria objecte de regulació d'aquesta Llei per la normativa vigent anteriorment a la seva entrada en vigor.

Disposició addicional vintena. *Actualització de les quanties previstes en aquesta Llei.*

S'autoritza el Consell de Ministres perquè pugui actualitzar, mitjançant reial decret, les quanties que s'indiquen en aquesta Llei, donant audiència a les comunitats autònomes quan l'actualització afecti un precepte de caràcter bàsic.

Disposició addicional vint-i-unena. *Règim foral de Navarra.*

En virtut del seu Règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta Llei s'ha de dur a terme respecte a la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Règim foral del País Basc.*

En virtut del Règim foral, l'aplicació d'aquesta Llei a la Comunitat Autònoma del País Basc s'ha de fer amb respecte al que estableixen el seu Estatut d'autonomia i la disposició addicional segona de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Disposició transitòria primera. *Adaptació de la normativa reguladora.*

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de procedir a l'adequació de la normativa reguladora de les subvencions al règim jurídic establert.

2. Si en el termini assenyalat a l'apartat anterior no es procedeix a l'adequació de la normativa reguladora de les subvencions, aquesta Llei és aplicable directament.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori dels procediments.*

1. Als procediments de concessió de subvencions iniciats a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els és aplicable la normativa vigent en el moment de l'inici.

2. Els procediments iniciats durant el termini d'adequació que preveu la disposició transitòria primera es regeixen pel que disposa la normativa anterior que els sigui aplicable, llevat que hagi entrat en vigor la normativa d'adequació corresponent.

3. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, els procediments de control financer, reintegrament i revisió d'actes previstos en aquesta Llei són aplicables des de l'entrada en vigor.

4. El règim sancionador que preveu aquesta Llei és aplicable als beneficiaris i a les entitats col·laboradores, en els casos previstos en aquesta disposició, sempre que el règim jurídic sigui més favorable al que preveu la legislació anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) Del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, els articles 81 i 82.

b) El Decret 2784/1964, de 27 de juliol, sobre justificació de les subvencions concedides amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat i de les entitats estatals autònomes, en tot el que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

c) El Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a la concessió de subvencions públiques, en tot el que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

d) Del Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 34, l'apartat 6 de l'article 36, el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 37, l'apartat 3 de l'article 38 bis i els articles 43, 44 i 45.

Disposició final primera. *Habilitació competencial i caràcter de legislació bàsica.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a, 14a i 18a de la Constitució, i constitueixen legislació bàsica de l'Estat els preceptes següents:

En el títol preliminar, el capítol I i el capítol II excepte, el paràgraf d) de l'apartat 4 de l'article 9, l'article 10, l'apartat 2 i els paràgrafs d), e), f), g), h), i), j), k) i l) de l'apartat 3 de l'article 16, els apartats 1, 2, i els paràgrafs c), f), h), i), j), k), l), m) i n) de l'apartat 3 de l'article 17 i l'article 21.

En el títol I, el capítol I i el capítol IV, excepte els articles 32 i 33.

En el títol II, els articles 36, 37 i l'apartat 1 de l'article 40.

En el títol III, els articles 45 i 46.

En el títol IV, el capítol I i els articles 59, 65, 67, 68 i 69 del capítol II.

L'apartat 1 de la disposició addicional segona i la disposició addicional setzena.

2. Les altres disposicions d'aquesta Llei només són aplicables en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, de les entitats que integren l'Administració local i dels organismes i altres entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que hi estan vinculades o que en depenen.

No obstant això, quan les comunitats autònomes hagin assumit competències en matèria de règim local, la Llei s'aplica a les entitats que integren l'Administració local en l'àmbit territorial de les esmentades comunitats autònomes, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició.

Disposició final segona. *Caràcter bàsic de les normes de desplegament.*

Les normes que en desplegament d'aquesta Llei aprovi l'Administració General de l'Estat tenen caràcter bàsic quan constitueixin el complement necessari respecte a les normes que tinguin atribuïda aquesta naturalesa d'acord amb la disposició final primera.

Disposició final tercera. *Desplegament i entrada en vigor d'aquesta Llei.*

1. En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'aprova un reglament general per a la seva aplicació.

2. Aquesta Llei entra en vigor tres mesos després de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 17 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20978 LLEI 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari. («BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El ferrocarril és un mitjà de transport essencial en la societat espanyola actual, segur i amb escassa incidència sobre el medi ambient i el consum energètic. Convé, per això, potenciar-lo, afavorir el seu desenvolupament i atribuir-li una missió de més entitat en la societat i en l'activitat econòmica espanyoles.

La decidida voluntat del Govern espanyol d'impulsar el ferrocarril com a transport ràpid, modern i segur, capaç de competir amb altres mitjans de transport i de convertir-se en element vertebrador del país i en instrument per millorar la qualitat de vida dels ciutadans fa imprescindible una reforma de la legislació actual.

Tradicionalment, l'explotació del ferrocarril ha inclòs la de la infraestructura i la dels serveis de transport ferroviari. La Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, va considerar que, en els transports per ferrocarril, el conjunt camí-vehicle constituïa una unitat d'explotació, i va atribuir l'explotació unitària de les línies i dels serveis de l'anomenada Xarxa Nacional Integrada a la Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols (RENFE).

La necessitat de convertir el ferrocarril en un mitjà de transport competitiu i d'obrir els mercats ferroviaris nacionals al transport internacional de mercaderies efectuat per les empreses ferroviàries establertes en qualsevol Estat membre de la Unió Europea va fer necessari aprovar un conjunt de directives adreçades a dinamitzar el sector ferroviari europeu. Així, la Directiva 91/440/CEE del Consell, de 29 de juliol de 1991, sobre el desenvolupament dels ferrocarrils comunitaris, modificada per la Directiva 2001/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, estableix la necessitat de separar, almenys comptablement, l'explotació dels serveis de transport ferroviari i l'administració de la infraestructura. Aquesta Directiva exigeix als estats membres l'obertura de les seves xarxes ferroviàries a les empreses i a les agrupacions empresarials internacionals que prestin determinats serveis de transport internacional, principalment de mercaderies. Per la seva part, la Directiva 95/18/CE del Consell, de 19 de juny de 1995, sobre concessió de llicències a les empreses ferroviàries, va establir la necessitat de llicència per a les empreses que prestin els serveis a què es refereix la Directiva 91/440/CEE. Atès que determinats estats membres van ampliar els drets d'accés més enllà del que preveu la

Directiva 91/440/CEE, la Directiva 2001/13/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, va modificar la Directiva 95/18/CE en el sentit de generalitzar els principis de concessió de llicències a totes les empreses actives en el sector per tal de garantir-los un tracte just, transparent i no discriminatori. La Directiva 2001/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de capacitats d'infraestructures ferroviàries, aplicació de cànon per la seva utilització i certificació de la seguretat, pretén garantir a les empreses ferroviàries l'accés a la infraestructura en condicions objectives, transparents i no discriminatòries i garantir la seguretat en la prestació dels serveis de transport ferroviari. Finalment, la Directiva 2001/16/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març de 2001, relativa a la interoperabilitat del sistema ferroviari transeuropeu convencional, pretén fixar les condicions que s'han de complir per aconseguir, al territori comunitari, la interoperabilitat del sistema ferroviari transeuropeu convencional. Aquestes condicions es refereixen al projecte, a la construcció, a la posada en servei, a la rehabilitació, a la renovació, a l'explotació i al manteniment dels elements del sistema esmentat que entrin en servei després de la data d'entrada en vigor de la dita Directiva (el dia de la publicació en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees»), així com a les qualificacions professionals i a les condicions de salut i de seguretat del personal que contribueix a la seva explotació.

Els eixos sobre els quals gira la reforma són la separació de les activitats d'administració de la infraestructura i d'explotació dels serveis i la progressiva obertura del transport ferroviari a la competència. La consecució d'aquests objectius requereix una profunda modificació de les estructures i funcions dels actuals agents del sector ferroviari, així com la creació d'altres de nous que vetllin per l'aplicació adequada de la nova normativa.

La nova regulació del règim aplicable al sector ferroviari manté la vigència de les normes generals sobre transport terrestre que conté la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres. Aquesta Llei només deroga, expressament, la secció 2a del capítol II, i els capítols III, IV i V del títol VI de la Llei 16/1987 i altres normes que hi són incompatibles.

La reforma es podria haver limitat a incorporar al dret intern les normes comunitàries esmentades. Tanmateix, aquesta Llei pretén reordenar completament el sector ferroviari estatal i establir les bases que permetin la progressiva entrada de nous actors en aquest mercat. Per assolir aquests objectius, la Llei regula l'administració de les infraestructures ferroviàries i l'encomana a l'entitat pública empresarial Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols (RENFE), que passa a anomenar-se Administrador d'Infraestructures Ferroviàries i integrada, a més, l'actual Gestor d'Infraestructures Ferroviàries (GIF). L'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries pot construir, d'acord amb el que determini el Ministeri de Foment, les infraestructures ferroviàries amb càrrec als seus propis recursos o a recursos aliens. Així mateix, administra les infraestructures de la seva titularitat i aquelles l'administració de les quals se li encomani mitjançant el conveni oportú.

Així mateix, neix una nova entitat pública empresarial anomenada RENFE-Operadora, com a empresa que presta el servei de transport ferroviari la comesa de la qual és, bàsicament, oferir als ciutadans la prestació de tot tipus de serveis ferroviaris. RENFE-Operadora assumeix, en els terminis i en la forma que la Llei preveu, els mitjans i actius que RENFE ha tingut afectes a la prestació de serveis ferroviaris.

Finalment, l'eventual existència d'una multitud d'actors en el mercat ferroviari fa necessària, d'una altra ban-